

அத்தியாயம் 4

மகா நீதிமன்றம் முன் பாபிலோன் குற்றஞ்சாட்டப்படுதல்

பாபிலோனின் சமூக, சமுதாய, மத சம்மந்தமான அதிகாரங்கள், கிறிஸ்தவ தேசங்கள், தற்போது தராசில் நிறுக்கப்படுதல் - சமுதாய அதிகாரங்களின் மீதான குற்றச்சாட்டுக்கள் - தற்போதைய சமூக அமைப்பின் மீதான குற்றச்சாட்டுக்கள் - மத அதிகாரங்களின் மீதான குற்றச்சாட்டுக்கள்-இப்போதும் கூட அவளது களியாட்டத்தின் நடுவே அவளது அழிவைக் குறித்த கையெழுத்து காணப்படுதல் மற்றும் தெளிவாக படிக்க கூடியது, சோதனையானது இன்னும் முடிவு பெறவில்லை.

“வல்லமையுள்ள தேவனாகிய கர்த்தர் வசனித்து, சூரியன் உதிக்குந் திசை தொடங்கி அது அஸ்தமிக்கும் திசைவரைக்குமுள்ள பூமியைக் கூப்பிடுகிறார். அவர் தம்முடைய ஜனத்தை (கிறிஸ்தவ தேசங்களை) நியாயந்தீர்க்க உயர இருக்கும் வானங்களையும் (மேலான அல்லது ஆளும் அதிகாரங்கள்) பூமியையும் (திரளான மக்களை) கூப்பிடுவார்.”

“என் ஜனமே, கேள், நான் பேசுவேன், இஸ்ரவேலே (பெயரளவிலான ஆவிக்குரிய இஸ்ரவேலர் மற்றும் கிறிஸ்தவ ராஜ்யம் என்னும் பாபிலோன்) உனக்கு விரோதமாய் சாட்சியிடுவேன்.”

“தேவன் துன்மார்க்களை நோக்கி : நீ என் பிரமாணங்களை எடுத்துரைக்கவும், என் உடன்படிக்கையை உன் வாயினால் சொல்லவும், உனக்கு என்ன நியாயமுண்டு.”

“சிட்சையை நீ பகைத்து, என் வார்த்தைகளை உனக்கு பின்னாக எறிந்து போடுகிறாய். நீ திருடனைக் காணும்போது அவனோடு ஒருமித்துப்போகிறாய், விபசாரரோடும் உனக்குப் பங்குண்டு. உன் வாயை பொல்லாப்புக்குத் திறக்கிறாய், உன் நாவு சற்பனையை பிணைக்கிறது.”

“நீ உட்கார்ந்து உன் சகோதரனுக்கு (பரிசுத்தவான்களாகிய

உண்மையான கோதுமை வகுப்பார்) விரோதமாய்ப் பேசி, உன் தாயின் மகனுக்கு அவதூறு உண்டாக்குகிறாய்.”

“இவைகளை நீ செய்யும் போது நான் மவுனமாயிருந்தேன், உன்னைப்போல் நானும் இருப்பேன் என்று நினைவுகொண்டாய், ஆனாலும், நான் உன்னை கடிந்து கொண்டு, அவைகளை உன் கண்களுக்கு முன்பாக ஒவ்வொன்றாக நிறுத்துவேன்.

“தேவனை மறக்கிறவர்களே, இதைச் சிந்தித்துக்கொள்ளுங்கள், இல்லாவிட்டால் நான் உங்களை பீறிப்போடுவேன், ஒருவரும் உங்களைப் விடுவிப்பதில்லை.” சங் 50:1,4,7,16-22

கிறிஸ்துவின் ஆயிரவருட அரசாட்சிக்கான ஆயத்த நாளில் எல்லா துறைகளிலும், அறிவு பெருக்கமாகி மிகவும் பொருத்தமான விளைவுகள் அனுமதிக்கப்பட்டிருக்கும் போது, பாபிலோனாகிய கிறிஸ்தவ ராஜ்யத்தின் சமூக மற்றும் சமய அதிகாரங்கள், உலகின் முழு பார்வையிலும் நீதி என்னும் தராசில் இப்போது நிறுத்தப்படுகிறது. நியாய தீர்ப்பின் நேரம் வந்திருப்பதால், நியாயாதிபதி தன் ஆசனத்தில் இப்போது இருக்கிறார். சாட்சிகளும் பொது ஜனங்களும் தற்போது ஆஜராகி உள்ளனர். தங்களுக்காக தாங்களே வாதாட அனுமதிக்கப்பட்டிருக்கின்றனர். இதன் வழக்குகள் வெளியரங்கமான பொது நீதிமன்றத்தில் விசாரிக்கப்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றன ; இதை முழு உலகமும் தீவிரமான, பரபரப்பான ஆர்வத்தோடு பார்க்கிறது.

இந்த உண்மையான அதிகாரங்களின் மாபெரும் நியாயாதிபதியை சமாதானப்படுத்துவது இந்த விசாரணையின் நோக்கம் அல்ல; ஏனெனில் அவர்களது அழிவானது நமக்கு முன்னெச்சரிக்கையாய் தேவனுடைய “உறுதியான தீர்க்கத்தரிசன வசனத்தால்” ஏற்கனவே அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது; மேலும், ஏற்கனவே ராஜ அரண்மனையின் சுவரில் மாயமான கரத்தின் எழுத்துக்களான “மெனே, மெனே, தெக்கேல், உப்பார்சின்” என்ற வாசகம் மனுஷன் வாசிக்கக்கூடியதாய் இருக்கிறது. ஆகவே, இப்போது நடக்கும் விசாரணையானது போதனைகள், அதிகாரங்கள் முதலானவைகளில் சரி எது தவறு எது என்ற வாக்குவாதம் சம்பந்தப்பட்டது. இதை எல்லா மனிதர் முன்பும் வெளியரங்கமாக்கி உண்மையான

பாபிலோனின் குணாதிசயத்தை தெளிவாய் காட்டவேண்டும். அப்போது இத்தனை காலமும் அவளது போ- உரிமைகளால் மனுஷர் வெகுகாலமாய் ஏமாற்றப்பட்டு வந்திருந்தாலும், கடைசியில் இந்த நியாயத் தீர்ப்பின் காரியங்களால் பாபிலோனின் இறுதியான அழிவிலே தேவனுடைய நீதியை மனுஷர் முழுமையாய் உணர்ந்து கொள்வர். இந்த விசாரணையில், அவளது மேன்மையான புனிதத்தின் உரிமை, தெய்வீக அதிகாரம், உலகை ஆள நியமிக்கப்பட்டதாய் கூறிக் கொள்ளுதல், மேலும் அருவருப்புமிக்க முரண்பாடான போதனைகளின் உரிமை ஆகிய இவையாவுமே கேள்விக்குறியாகிவிட்டது.

திரளான சாட்சிகள் முன்பு வெளிப்படையான அவமானமும், குழப்பமுமான தோற்றத்துடன், சமூக மத அதிகாரங்கள் தங்கள் பிரதிநிதிகளாகிய ஆட்சியாளர்கள், மதகுருக்கள் மூலமாக தங்கள் கணக்குகளை ஒப்படைக்க முயற்சி செய்வார்கள். இதுவரை சரித்திர ஏடுகளில் காணாத அளவு காரியங்களின் சூழ்நிலை இருக்கும். தற்போது இருக்கும் அளவு சோதிக்கப்படுவதோ, குறுக்கு கேள்விகள் கேட்கப்படுவதோ, விமர்சிக்கப்படுவதோ, வெளியரங்கமான நியாய மன்றத்துக்கு முன்பாக மதஅதிகாரிகள், அரசாங்க நிர்வாகிகள் மற்றும் சமூக ஆளுநர்கள் யாவரும் நின்றதோ இதற்கு முன்பு இருந்தது இல்லை; இதன் மூலம் இருதயத்தை ஆராயும் கர்த்தரின் ஆவியானது அவர்களது மகாபெரிய குழப்பங்களின் மீது கிரியை செய்கிறது. இந்த காலங்களின் ஆவி சோதிக்கப்படுதல், குறுக்குக் கேள்விகள் கேட்கப்படுதல் போன்றவைகளை தவிர்ப்பதற்கு அவர்கள் எடுக்கும் முடிவுகளும் முயற்சிகளும் தாக்குப்பிடிக்க முடியாததால் அவர்கள் சகித்துக்கொள்ள கடமைப்பட்டனர். விசாரணையும் தொடர்கிறது.

பாபிலோன் தராசில் நிறுக்கப்பட்டது

கிறிஸ்தவ ராஜ்யம் தங்களது சமூக, சமய அதிகாரங்கள் ஆளுவதற்காக தங்களுக்கே கொடுக்கப்பட்ட தெய்வீக அதிகாரம் என்று கூறுவதை திரளான மக்கள் தைரியமாய் இன்று அறைகூவல் விடுகின்ற பொழுது, தேவனே இந்த உரிமையின் குத்தகையை அளித்தார் என்றோ, அனுமதித்தார் என்றோ அவர்களோ அல்லது ஆட்சியாளர்களோ சொல்ல முடிவதில்லை. மேலும் மக்கள்

“புறஜாதியாரின் காலம்” முடியும் மட்டும் நல்லதோ, கெட்டதோ அதிகாரக் குத்தகையை கையில் எடுத்துக் கொண்ட மானிட ஆட்சியாளர்கள் தெரிந்தெடுக்கவோ, சகிக்கவோ செய்வார்கள். இந்த காலகட்டத்தில் தனது சொந்த காரியங்களைத் தாங்களே சமாளித்துக் கொள்ளவும், சுயமாய் ஆட்சி செய்து கொள்ளும்படியாகவும், உலகை பெருமளவில் தேவன் அனுமதித்திருக்கிறார்; இப்படிச் செய்வதினால் அதன் முடிவில் தங்களது வீழ்ந்து போன நிலையில் சுயமாய் தங்களை ஆண்டு கொள்ள தகுதியற்றவர்கள் என்று உணர்ந்து அதனால் தேவனையோ அல்லது ஒருவரை ஒருவரையோ சார்ந்திருப்பார்கள். ரோம. 13:1

உலகின் ஆட்சியாளர்களும், ஆட்சி வகுப்பாரும் இதை கண்டுகொள்ளாமல் ஆனால் அவர்களுக்கு கொடுக்கப்பட்ட சந்தர்ப்பத்தை மட்டும் உணர்ந்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அறிவீனரோ, அறிவாளியோ யாராயிருந்தாலும் அவர்களது அனுமதி மற்றும் சகிப்புத்தனத்தினால் குறைவான சிலாக்கியமுடைய திரளான மக்கள் மீது சுயலாபம் கருதி நெடுங்காலமாய் அதிகாரத்திலேயே நிலைத்து விட்டனர்; கல்வியறிவு அற்ற கூட்டத்தார் மீது முரண்பாடான போதனையான சமூக மற்றும் சமய, தெய்வீக நியாயமான மற்றும் “ராஜாக்களின் தெய்வீக உரிமை” ஆகியவற்றை திணிக்க விடாமுயற்சி செய்கின்றனர். தங்களுடைய கொள்கைகளுக்கு மிகவும் செளகரியமானபடி, இந்த போதனைகளை ஆழமாய் பதித்ததின் மூலம் பல நூற்றாண்டுகளுக்கு மக்களிடையே அறியாமையும், மூடநம்பிக்கையும் வளர்க்கப்பட்டு, ஊக்குவிக்கப்பட்டிருந்தது.

வெகு சமீபகாலமாகத்தான் அறிவும் கல்வியும் பொதுவான ஒன்றாய் ஆகியது. அதுவும் ராஜாக்கள் மற்றும் மத அதிகாரிகளின் முயற்சியினால் அல்ல. ஆனால் அதிர்ஷ்டவசமான சூழ்நிலையின் நிர்ப்பந்தத்தினாலேயாகும். அச்சடிக்கும் எந்திரமும், நீராவி எஞ்சின் போக்குவரத்துமே இவைகளின் முன்னேற்றத்தின் முக்கிய காரணமாயின. இந்த தெய்வீக குறுக்கீட்டுக்கு முன்னதாக, திரளான மக்கள், அதிகபட்ச அளவில் ஒருவரைவிட்டு ஒருவர் ஒதுங்கியே தனிமைப்பட்டு இருந்தனர். இவர்களால் தங்கள் சொந்த அனுபவத்தைத் தாண்டி எதையுமே கற்றுக்கொள்ள முடியாமல்

இருந்தது. ஆனால், மேற்கூறிய சாதனங்கள் போக்குவரத்திலும் சமூக மற்றும் வியாபார பரிமாற்றங்களிலும் பிரமிக்கத்தக்க முன்னேற்றத்தைக் கொண்டுவந்த கருவிகளாய் இருந்தன. இதனால் எந்த ஒரு நிலையிலும், பதவியிலும் இந்த எல்லா மனிதரும், உலக முழுவதிலும் இருக்கும் அநேகரின் அனுபவங்களால் பயன்பெற முடிந்தது.

இப்போது இருக்கும் பொதுமக்கள் படிக்கக்கூடிய பொதுமக்களாகவும், பிரயாணிக்கிற பொதுமக்களாகவும், சிந்திக்கக்கூடிய பொதுமக்களாகவும் இருக்கின்றனர். மேலும், இவர்கள் அதிருப்தியாளர்களாயும், ஆரவாரம் செய்கிறவர்களாயும் வேகமாய் மாறிவருகின்றனர்; பழைய முறைமையின் காரியங்களில் தங்களை அடிமைப்படுத்தி வைத்திருந்த ராஜாக்களுக்கும், பேரரசர்களுக்கும் மிகச்சிறிய அளவே மரியாதை கொடுக்கிறார்கள். ஆகவே, இவர்கள் அமைதியிழந்து, கோபம் மூண்டு இருக்கின்றனர். ஏறக்குறைய மூன்றாற்று ஐம்பது ஆண்டுகளாகத்தான் இங்கிலாந்து நாடாளுமன்ற சட்டத்தில் எழுத்தறிவு இல்லாதவர்களுக்கும் உறுப்பினர் ஆகும் வாய்ப்புகள் ஏற்படுத்தப்பட்டது; அதில் கூறப்பட்டதாவது, “பாராளுமன்றத்தின் எந்த பிரபுவோ அல்லது பிரபுக்களோ, எந்த ஒரு மகாணத்தின் சீமானோ அல்லது சீமான்களோ அவரது வேண்டுகல் மூலம் இந்த சட்டத்தின் பலனை கோருவதற்கு அவர் படிக்கத் தெரியாதவராயினும்” அவருக்கு பாராளுமன்றத்தில் உரிமையோ அல்லது இடமோ இருக்கிறது. ஆங்கிலேயரது உரிமைகளை அங்கீகரித்த சாசனம், “மேகனா சாட்ராவில்” கையெழுத்திட்ட 26 பேரில் 3 பேர் மட்டுமே தங்கள் பெயர்களை எழுதினர். மற்ற 23 பேரும் கை ரேகைகளையே வைத்ததாக கூறப்படுகிறது.

பாமர மக்களின் பொதுஅறிவு வளர்ச்சியினால், ஆளும் அதிகாரங்களைப் பற்றிய அவர்களது கருத்து, ஆட்சியின் ஸ்திரத்தன்மைக்கு உதவுவதாக இல்லை என்பதைக் கண்ட ரஷ்ய உள்நாட்டு அமைச்சர், ஏழை வகுப்பாரின் மேற்படிப்பை முடிவுக்கு கொண்டு வரவும், எதிலும் நம்பிக்கையில்லாத கொள்கையின் வளர்ச்சியை தணிக்கை செய்யவும் தீர்மானித்தார். 1887ல் அவர் ஒரு கட்டளையை பிறப்பித்தார். அதன் சாராம்சம் பின்வருமாறு :

“இனிமேல் வீட்டு வேலைக்காரர்கள், குடியானவர்கள், தொழிலாளிகள், பெட்டிக் கடைக்காரர்கள், விவசாயிகள் இப்படிப்பட்ட மற்றவர்கள் ஆகியோரின் குழந்தைகள் உடற்பயிற்சியும், உயர்நிலைப்பள்ளி, பல்கலைக்கழகம் ஆகியவைகளில் மாணவர்களாக சேர்த்துக் கொள்ளப்படமாட்டார்கள். அவர்களது வட்டத்தி-ருந்து உயர்த்தப்படக் கூடாது. இப்படியாக அவர்கள் வழி நடத்தப்பட வேண்டும். தற்போது இருக்கிற சமூக நிலைமையில் தவிர்க்கவியலாத சமயின்மையினால் எரிச்சலையும், அவர்களது தலைவியினிமித்தம் அதுருப்தியையும் அடைய வேண்டும்.”

இப்படிப்பட்ட ஒரு திட்டம் ரஷ்யாவில் கூட வெற்றி பெற இயலாத காலம் தாழ்ந்த காலமாக அது இருக்கிறது. இந்த திட்டத்தைத் தான் போப்பு சபை அதிகாரத்தில் இருந்த போது அனுசரித்தது. அது தனது ஸ்தாபனத்திற்கு தோல்வி என்பதை இப்போது உணர்கிறது. பாமர மக்களின் உள்ளத்தில் வெளிச்சம் உதித்திருக்கிறது. கடந்த கால இருளில் அவர்களைத் தள்ள முடியாது. சீரான அறிவு பெருக்கத்துடன், மக்களின் தேவைக்கேற்ப, குடியரசு ஆட்சி அவசியப்படுகிறது. முடியாட்சியில் பெருந்த மாற்றம் தேவைப்படுகிறது.

முன்னிருந்த அறியாமையினால், பொய்யான உரிமைகளின் பாதுகாப்பின் கீழ் தாங்களே ஆதரித்துவரப்பட்டதை, வெளிச்சம் உதயமாகும் இந்த புதிய நாளிலே மனிதன் காண ஆரம்பித்தான்; அதோடு ஆளும் வகுப்பினரோ மீதமுள்ள மனுக்குலத்தின் இயற்கை உரிமைகளையும், சிலாக்கியங்களையும் சுயநலத்தோடு வியாபாரமாக்கிக் கொண்டன என்பதையும் காண ஆரம்பித்தான். மேலும், அதிகாரத்தில் இருந்த அவர்களது உரிமைகோருதலை கணித்து தீர்மானிப்பதால் மிக சொற்பமாய் அளிக்கப்படும் மன்னிப்பு கோரல் எதையும் தாக்குப்பிடிக்காமல் மிக விரைவாய் தங்கள் சொந்த முடிவுக்கு வருகின்றனர். ஆனால், ஆளும் வகுப்பாரின் நீதி நியாயத்தின் கொள்கைகளை விட மேலானதல்லாதவைகளையே தாங்களும் செயல்படுத்துவதால் மக்களின் தீர்மானமானது நியாயத்திற்கு வெகுதூரமாக இருந்தது. மறுபக்கத்தில் தேவவார்த்தையின் ஒளியில் எல்லா திசைகளிலும் நீதியின் உரிமைகளை பொறுமையாகவும் உணர்ச்சிவசப்படாமலும் பரிசீ-ப்பதற்கு பதிலாக அவர்களது வளர்ந்து வரும் விருப்பங்கள்

முன்யோசனையற்றதாய் சட்ட ஒழுங்கை அசட்டை செய்கிறது.

கிறிஸ்தவ ராஜ்யமாகிய பாபிலோனோ- அவளது ஆட்சியாளர் மற்றும் மதகுருக்கள் என்று குறிப்பிடப்படுகிற நிறுவனமும், சமூக ஒழுங்குகளும் - பொதுமக்களின் அபிப்பிராய தராசில் எடை போடப்படுகிறபோது அவளது பெரும்பாலான அளவுக்கு மிஞ்சிய உரிமைகள் ஆதாரமற்றதும், அபத்தமானதுமாய் காணப்படுகிறது. கிறிஸ்துவின் பொன்னான கட்டளைகளுக்கு எதிராக தன்னலமுடையவள் என்று அவள் மீது பெரும் குற்றச்சாட்டுகள் உள்ளன. கிறிஸ்துவின் பெயரையும், அதிகாரத்தையும் எடுத்துக்கொண்ட அவள் ஏற்கனவே நடுநிலை தவறிவிட்டதால், நீதித்தராசில் நிலைதவறி நிற்கிறாள். இப்போதும் கூட அவளது “அந்திகிறிஸ்துவுக்குரிய குணாதிசயத்தை” குறித்த சாட்சிகளை கேட்க உலகமானது சிறிதளவே பொறுமையாக இருக்கிறது.

அவளது பிரதிநிதிகள் தங்களது அரசாங்க, மத நிறுவனங்களின் மதிப்பையும், பலத்தையும் பார்க்கும்படியும், தங்களது இராஜ்யத்தின் மகிமையையும், தங்கள் கரத்தின் வெற்றிகளையும், தங்கள் நகரம் மற்றும் அரண்மனைகளின் ஆடம்பர தோற்றங்களையும் கவனிக்கும்படி உலகத்தை அழைக்கின்றனர். மேலும், பழங்காலத்து உணர்வான இனப்பற்று, மூடநம்பிக்கை ஆகியவற்றை விழிப்புடன் கவனித்துக் கொள்வதில் கடும் முயற்சி செய்கின்றனர். இந்த மூட நம்பிக்கையினிமித்தமே அதிகாரத்திலும், வல்லமையிலும் மேலோங்கி இருந்தவர்களுக்கு வணக்கத்துக்குரிய கனமும், தலைவணங்கி பணிந்து போகும்படியான நிலையும் முற்காலத்தில் இருந்தது. மேலும், தேவனின் பிரதிநிதிகள் என்று கூறிக்கொண்டவர்களை கனத்துடன் “நீடுழி வாழ்க ராஜாவே” என்று ஆர்வமுடன் கோஷமிடும் காலமாக இருந்தது.

ஆனால், அந்நாட்கள் கடந்துவிட்டன; முற்கால அறியாமையும், மூடநம்பிக்கையும் வேகமாக மறைந்து வருகிறது; மேலும் அவர்களுக்குள் இருந்த குருட்டுத்தனமான மத மரியாதை மற்றும் இனப்பற்றின் உணர்வுகள் யாவும் கூட மறைந்து வருகின்றன. அதற்கு பதிலாக சுதந்திரமும், சந்தேக உணர்வும், எதிர்ப்பும் எழும்பி உலகளாவிய அராஜக போராட்டத்திற்கு வழிவகுக்கும்படி வாஞ்சிக்கிறது. நாட்டின் பல்வேறு துறைகளில்

இருப்பவர்களும் கோபத்துடனும் மிரட்டும் விதமாய் தலைவர் வழிகாட்டிகளிடம் பேசுவதால் காலப்போக்கில் கிட்டத்தட்ட புரட்சியே உருவானது. தற்போது அதிகாரத்தில் இருப்போரின் கொள்கைகள் தங்களை எதிர்கால அடிமை சந்தைக்கு இழுத்துச் செல்வதாயும், தங்களது நியாயமான உரிமைகளை வியாபாரமாக்கி, தங்களை பிதாக்களின் கொத்தடிமை ஸ்தானம் வரை கீழே கொண்டுச் சென்றுவிடும் என்றும் அவர்கள் முறையிட்டனர். மேலும், அநேகர் மிகத்தீவிரமாய் தற்போதைய தலைவர்களையும், வழிகாட்டிகளையும் இடம் மாற்றும்படி வற்புறுத்தி அதன் மூலம் அவர்கள் தங்கள் ஆதிக்கத்திற்காக வாதிட்டுக் கொண்டிருக்கும் போது அந்த முறைமைகள் அலைக்கழியும்படி விட்டுக்கொடுத்துக் கொண்டிருக்கின்றனர். ஆனால், இந்த கொடுமான, பயங்கர கூச்சல்களுக்கு எதிராக ஆட்சியாளரும், வழிகாட்டிகளும், தலைவர்களும் தங்கள் பதவிகளின் ஸ்தானத்தை பிடித்துக்கொண்டு ஜனங்களைப் பார்த்து எப்போதும் சதா காலமும் “உங்கள் கைகளை விலக்கிக் கொள்ளுங்கள். நீங்கள் இந்தக் கப்பலை பாறைகளில் மோதிவிடுவீர்கள்” என்று கத்திக்கொண்டே இருக்கின்றனர். இதன்பிறகு மத போதகர்கள் முன்வந்து மக்களை கீழ்ப்படியும்படி ஆலோசனை வழங்கி, அதன் மூலம் தேவனிடம் இருந்து பெற்றது போல தங்கள் சொந்த அதிகார உரிமைகளை உறுதிப்படுத்திக் கொள்ளப் பார்த்தனர்; ஜனங்களை கட்டுப்பாட்டுக்குள் வைக்க சமூக அதிகாரங்களுக்கு உடந்தையாயிருந்தனர். ஆனால் அவர்களும் தங்கள் அதிகாரம் பறிபோனதை உணர் ஆரம்பித்தனர். மேலும், அதை பலப்படுத்த முடிந்த அளவு முயல்கின்றனர்.

ஆகவே, சங்கங்கள் ஒத்துழைப்பைப் பற்றியும், தங்களுக்குள்ளே பேசி, அதன் மூலமாக அரசாங்கத்திடமிருந்து அதிகப்படியான உதவிகளை பெறும்படியாகவும் அதற்கு ஈடாக சமூக அமைப்புகளை தங்கள் அதிகாரத்தினால் ஆதரிப்பதாக உறுதியளித்தது. அவர்கள் வாதிடுவதை நாம் கேட்கிறோம். ஆனால் ஒரே ஒரு புயல் எழும்பும் வேளையில் ஜனங்களால் இந்த பயங்கரத்தை கட்டுப்படுத்த முடியாமல் போனபோது, தொடர்ந்து அலறி கூச்ச-டுகின்றனர். தலைமை பதவியி-ருந்தவர்களின் இதயங்கள் இந்த சம்பவங்கள் நிச்சயமாகிவிடும் என்ற தோல்வியின் பயத்தில் இருக்கின்றன.

மத அதிகாரங்கள் முக்கியமாக, கூடுமானவரை ஒரு போ-யான தோற்றத்தை காட்டும் பொருட்டுத் தங்கள் கணக்குகளை ஒப்புவிப்பது, தங்கள் மீது வலுக்கட்டாயமாய் விழுந்த கடமையாக எண்ணுகின்றனர்; ஆகவே, கூடுமானால், தங்களுக்கு எதிரான இந்த பொதுமக்களின் (புரட்சிகரமான) சிந்தனை ஓட்டத்தை ஒரு எல்லைக்குள் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று நினைக்கின்றனர். பல நூற்றாண்டுகளாக தங்களின் அதிகாரத்தினால் ஏற்பட்ட மிக சொற்பமான நல்ல பலன்களுக்காய் வருத்தம் தெரிவிக்க முற்பட்டனர். ஆனால் இவையெல்லாம் அவர்களது குழப்பத்தையும், சிக்கல்களையும் அதிகப்படுத்தவே செய்தன, மட்டுமன்றி காரியங்களின் உண்மை நிலையை அறியும்படி மற்றவர்களின் கவனத்தையும் தூண்டிவிட்டன. இந்த வருத்தம் தெரிவித்தல் உலகமற்றும் மத பத்திரிகைகளின் பகுதிகளில் தொடர்ந்து காணப்பட்டன. மேலும், கிறிஸ்தவ ராஜ்யத்தின் பெரும்பாலான சமூக மற்றும் மத அதிகாரங்களுக்கு எதிராக உலகத்தின் பயமற்ற விமர்சனங்கள் குறிப்பிடும்படியான முரண்பாடோடு இருந்தன. பத்திரிகை அறிக்கைகளின் எடுத்துக்காட்டுகளின் சாராம்சம் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது.

சமூக அதிகாரங்கள் மேல் உலகத்தின் வெளிப்படையான குற்றச்சாட்டு

“இந்த இனத்தின் விசித்திரமான நம்பிக்கைகளுக்கு இடையே, இந்த வகையினரில் மிகவும் சாதாரணமானவர்களை அக்கறையுடன் வல்லமையுள்ள தேவன் தெரிந்தெடுப்பதால் அவரைத் தவிர ஒருவருமே அந்நியர் அல்ல. பெரும்பாலும் நோயாளிகளும், அறிவீனரும், துஷ்டருமான இவர்களைத் தன் பிரதிநிதிகளாக தனது விசேஷ பாதுகாப்பினால் பெரும் ஜனத்தின் மீது ஆளச் செய்வார்.” நியூயார்க் ஈவினிங் போஸ்ட்.

மற்றொரு பத்திரிகையில் சில ஆண்டுகளுக்கு முன்பு பின்வரும் முக்கிய செய்தி வந்தது. “புவர் லோட் ஆஃப் கிங்ஸ்.”

“செர்வியாவின் ராஜா மில்லன் என்பவர் மனநோயுள்ளவர் என்று கூறுவது உண்மை என்று கூறப்படுகிறது. அட்டம் பர்கின் ராஜா ஒரு அரைப் பயித்தியம். பவேரியாவின் கடைசி மன்னன்

பயித்தியமாய் இருந்தபோது தற்கொலை செய்து கொண்டார். தற்போதைய ஆட்சியாளரும் ஒரு முட்டாளர், ரஷ்யாவின் நேரடி வாரிசானவர் மனநிலை சரியில்லாதவர் என்று முடிவு செய்யப்பட்டதால் அவரது சகோதரர் இவருக்கு பதிலாக அந்த பதவியில் இருக்க வேண்டியதாய் இருக்கிறது. தற்போதைய அரசரும் அவர் முடிசூட்டிக்கொண்ட நேரம் முதல் மெலன்கோ-யா என்ற மனசோர்வினால் பாதிக்கப்பட்டதால், ஜெர்மன், பிரான்சு நாட்டின் மனோதத்துவ நிபுணர்கள் வரவழைக்கப்பட்டனர். ஸ்பெயின் நாட்டின் மன்னர் ஒரு ஸ்க்ரோஃபுலா என்கிற கண்டமாலை நோயாளியும் முழுமனவளர்ச்சி அடையாதவருமாய் இருந்தார். ஜெர்மனியின் பேரரசருக்கு காதில் ஒரு குணமாக்க முடியாத கட்டி இருந்தது. இதன் பலனால் அவரது மூளையும் பாதிக்கப்படலாம். டென்மார்க்கின் மன்னர் அரை டஜன் ராஜபரம்பரைக்கு தனது நச்சு ரத்தத்தை பரம்பரை சொத்தாக விட்டுச்சென்றார். துருக்கி நாட்டு சுல்தானும் மெலன்கோ-யா என்ற மனசோர்வினால் பாதிக்கப்பட்டவரே. ஐரோப்பாவின் எந்த ஒரு அரியணையும் தன் தகப்பனின் பாவத்தை காணக்கூடிய அளவுக்கு அவர்களது பிள்ளைகள் மீது தொடராமல் இருந்ததில்லை. ஒரே சந்ததியிலேயே போர்பன், ஹேஸ்பர்க், ரெமேனா அல்லது குல்ஃப் ஆகியவற்றால் வெறுப்படைந்தே உலகை ஆண்டனர். இந்த விதமான பணக்கார வம்சம் 1900களில் ஒரு உயர்வை கொடுக்காது. எதிர்காலத்தின் பிரச்சனைகளி-ருந்து தன்னைத்தானே வெளியேற்றிக்கொள்கிறது.”

மற்றொரு நாளேட்டின் ஆசிரியர் கீழே அரச குடும்பத்தின் செலவை கணக்கிட்டுக் காட்டுகிறார்.

“விக்டோரியா மகாராணி அரியணை ஏற பேசிய பேரம் அவர்களுக்கு வருடத்துக்கு £.385,000ம், புதிய ஓய்வூதியத்தை வழங்கும் அனுமதிக்கு வருடத்துக்கு £. 1200, வருட மானியமாய் ஏறக்குறைய £. 19,871ம் ஆனது. இது மொத்தமாக வருடத்தில் £. 404,871 மகாராணிக்கு மட்டும் கிடைத்தது. இதில் £. 60,000 அவரது செலவுக்கென்று ஒதுக்கப்பட்டது. இது வெறும்கை செலவுக்கே. டச்சு நாட்டின் லேன் கேஸ்டர் இன்னும் முடியாட்சிக்குள்ளேயே இருக்கிறது. இவர்களும் கூட மகாராணியின் சொந்த செலவுக்கான கணக்கில் £. 50,000ஐ வருடத்துக்கு கட்டுகின்றனர். இதன் மூலமாக

இப்படியாக ராணிக்கு £. 110,000 வருடத்தில் செலவுக்கு மட்டும் வைக்கப்படுகிறது. அவளது வீட்டு நிர்வாக செலவானது சமூக பட்டிய-ன் பிற வகையி-ருந்து ஒதுக்கப்படுகிறது. £.. 50 அல்லது £. 100 தானமாக வழங்கப்படும் என்கிற ராணியின் அறிக்கையினால் சொந்த செலவுகளில் இருந்து இந்த பரிசுகளின் பணத்தை எடுக்காமல் ராஜரீக ஊக்க ஊதியம், நன்கொடை, தானம் இவைகளுக்கென்று வருடத்திற்கு ஒதுக்கப்பட்ட £. 13,200-ருந்து கொடுக்கப்படும். ராஜ குடும்ப பராமரிப்புக்கென்று இருபதுவித அந்தஸ்துகளில் பணியாளர்கள் உண்டு. அவர்களது மொத்த வருடாந்திர சம்பளம் £. 21,582. சம்பளம் வாங்குவது ஒருவரும், அதற்குரிய வேலையை செய்வது வேறொருவருமாய் இருக்கும் வழக்கம் இருந்தது. மருத்துவ பிரிவில் 25 ஆட்கள் இருந்தனர். இதில் சிறப்பு மருத்துவர் முதல் வேதியியல் நிபுணர்களும், மருத்துவ வல்லுநர்களும் அடங்குவர். இராஜ குடும்பத்தினர்களை நல்ல ஆரோக்கியத்தில் வைப்பதே இவர்களது கடமை. மேலும் 36 தனிகுடும்ப குருமார்களும் 9 தலைமை ஆசாரியரும், ராஜரீக ஆத்துமாக்களுக்கு சேவை செய்ய அமர்த்தப்பட்டனர். சேம்பர்-ன் பிரடி என்பவரது பொறுப்புகள் அநேக அலுவலக வேலைகளுடனானது, அவற்றுள் நாடகங்களை சரிபார்ப்பவர், ஆஸ்தான கவிஞர், ஓவியம் மற்றும் நிழற்படங்களை சரிபார்ப்பவர், அன்னப்பறவைகளை பராமரிக்கும் படகுடன் கூடிய பணியாளர், ஆபரண அணிகலன்களை பாதுகாத்து பராமரிப்பவர் முத-யவரும் அடங்குவர். ராயல் ஹன்ட் என்ற பாரம்பரியமான பெரியவேட்டைக்காரரின் தலைமையிலான அலுவல்களும் மிக ஸ்வாரசியமானது. இது செயின்ட் ஆல்பென்சின் சீமானால் வருடம் £. 1200 சம்பளத்தில் நடத்தப்பட்டது. இந்த சீமானுக்கு உண்மையில் ராஜாளி பறவைக்கும் பெங்குவின் பறவைக்கும் கூட வித்தியாசம் தெரியாது. இதை தெரிந்துக்கொள்ளும் எண்ணமும் அவருக்கு எழுந்ததில்லை. விக்டோரியா மகாராணியின் அரசாட்சியின் அநேக உபயோகமற்ற, அவசியமற்ற அலுவலகங்கள் மூடப்பட்டு, அதன் மூலம் ஒரு பெரிய தொகை சேமிக்கப்பட்டு, அது ராணியின் மிகவிரிந்து பரந்த சொந்த பணப்பைக்குள் போனது.”

“மிகவும் தாராளமாய் மகாராணிக்கு பிரிட்டிஷ் நாடு கொடுத்த போதும், அவளது கணவருக்கும் தனியாக கொடுக்கவேண்டியதாய்

இருந்தது. இளவரசர் ஆல்பெட் என்பவர் விசேஷ வாக்குமூலமாய் வருடத்தில் £. 30,000 பெற்றார். முக்கியமான சேனாதிபதியாக இருப்பதற்கு தனியாக வருடத்துக்கு £. 6000ம், 2 படைபிரிவுகளுக்கு தலைவனாக இருந்ததற்கு வருடத்திற்கு £. 2933ம், வின்ஸ்டர் மானிகைக்கு கவர்னராக இருந்ததற்கு £. 1120 வருடத்துக்கும், வின்சர் மற்றும் பூங்கா பொறுப்பாளராய் வருடத்துக்கு £. 1,500 ம் பெற்றார். இப்படியாக மகாராணியின் கணவரான பிறகு அவரது 21 வருட திருமணவாழ்வில் £. 790,000 இவரால் செலவிடப்பட்டது. ஒரு பெரிய குடும்பமும் ஏற்படுத்தப்பட்டு பராமரிக்கப்பட்டது. அடுத்து வருபவர் ஜெர்மனியின் அகஸ்டா சக்கரவர்த்தினி. வருடம் £. 8,000மும் வரதட்சணையாக £. 40,000மும், £. 5,000 திருமண ஏற்பாடுகளுக்கும் பெற்றாள். ஆனால், இத்தனை தாராளமான மானியங்களை பெற்ற பின்னும் தன் தாயாரைக் காண இங்கிலாந்து செல்வதற்கு போதவில்லையென்று, அவளது பிரயாணத்தின் போது £. 40 கொடுக்கப்பட்டது. வேல்ஸ் நாட்டு இளவரசர் மேஜரானபோது ஒரு சிறு தொகையை அதாவது £. 601,721ஐ பிறந்தநாள் பரிசாக பெற்றார். இந்த தொகை அந்நாள்வரை இருந்து கான்வா-ன் டச்சின் மொத்த வருமானத்தின் கூட்டுத்தொகையாகும். இந்த நேரமுதல் அவர் சராசரி £. 61,232ஐ டச்சியிடமிருந்து வருடந்தோறும் பெற்றுக்கொண்டார். மேலும், இளவரசரின் பட்டண தங்கும் இடமான மார்ல்புரோ ஹவுஸ் ஐ செப்பனிடுவதற்கு அந்த தேசம் 1871-ருந்து £. 44,651ஐ செலவிட்டது. 10வது ஹூசார்களில் தலைவனாகையால் £. 1350 சம்பளமாய் கொடுக்கப்பட்டது. £. 23,450ஐ அவரது திருமண செலவுக்கு பெற்றார். அவரது மனைவிக்கு வருடத்திற்கு £. 10,000ம் 1875ல் இந்தியாவுக்கு வந்தபோது செலவுக்கு £. 60,000 கொடுக்கப்பட்டது. மொத்தத்தில் £. 2,45,2,200 , (\$. 12,000,000க்கு மேலே) ஜான்புல்-ன் குறிப்பு புத்தகப்படி 10 வருடங்களுக்கு முன்பு வரை தொடர்ந்து பெற்று வந்திருக்கிறார்.”

“இப்போது அவரது இளைய மகன்களுக்கும், மகன்களுக்கும் வழங்கப்படுகிறது. 1862ல் தனது திருமணத்தின் போது இளவரசி ஆ - ஸ் £. 30,000ஐ பெற்றார். அவரது மரணம் வரைக்கும் 1878 வரை வருடாந்திர மானியமாய் £. 60,000 பெற்று வந்தாள். எட்டின்பர்கின்

சீமான் 1866 முதல் வருடந்தோறும் £. 15,000 பெற்றுவந்தார். அத்துடன் 1874ல் அவரது திருமணத்தி-ருந்து வருடந்தோறும் £. 10,000 கூடுதலாய் கொடுக்கப்பட்டது. £. 6883 திருமண செலவு மற்றும் வீட்டை பழுது பார்க்கவும் கொடுக்கப்பட்டது. வேலை எதுவும் செய்யாமல் இளவரசராய் இருப்பதால் மட்டுமே இவர் இவ்வளவு பணமும் பெற்று வந்தார். இதற்கு பிறகு கேப்டனாகவும், பின் கடற்படை அட்மிரலாகவும் பணிபுரிந்ததற்கு கூடுதலாக £. 15,000ஐ சம்பாதித்தார். இளவரசி ஹெலனா, ஹெல்ஸ்விக் - ஹேஸ்டின்னின் இளவரசர் கிறிஸ்டியன் என்பவரை திருமணம் செய்தபோது 1866ல் வரதட்சணையாக £. 30,000வும், £. 7,000த்தை வாழ்நாள் முழுவதும் உதவித்தொகையாகவும் பெற்றாள். அவள் கணவரும், வின்ஸ்டர் ஹோம் பார்க்கின் பொறுப்பாளராய் இருந்ததற்கு ஊதியமாக £. 500 வருடந்தோறும் பெற்றார். இளவரசி லூயிசாவும் தன் சகோதரி ஹெலனாவைப் போலவே எல்லா சலுகைகளையும் பெற்றாள். கேனாட்டின் சீமானது வருமானம் வருடத்துக்கு £. 15,000த்தி-ருந்து தொடங்கி, 1879ல் திருமணத்தின் போது £. 25,000ஆக உயர்த்தப்பட்டது. இவர் தற்போது பம்பாய் படையின் தலைமை பொறுப்பை ஏற்பதற்கு £. 6,600ம், படிகளும் வருடந்தோறும் கொடுக்கப்படுகிறது. அல்பேனின் பிரபுவுக்கு 1874ல் வருடத்துக்கு £. 15,000 ஒதுக்கப்பட்டது. 1882ல் திருமணத்தின் போது £. 25,000மாக உயர்ந்தது. அவருக்குப் பின் அவரது விதவை மனைவிக்கு £. 6,000 வருடத்துக்கு வழங்கப்பட்டது. இந்த துரதிஷ்டவசமான பிரபுவானவர் குடும்பத்திலேயே மிகவும் அறிவாளியாக இருந்தார். அவர் மிகுந்த வாக்குதிறமை பெற்றவராகையால் சாதாரண குடிமகனாய் பிறந்திருந்தாலும் கூட அவரது திறமையினால் கிடைத்த மிக சராசரியான வாய்ப்புகளை பயன்படுத்தியே சகல வசதிகளும் பெறக்கூடிய பாரிஸ்டர் வாழ்வை பெற்றிருந்திருப்பார். இளவரசி பீட்ரிஸ் சும் வழக்கமான வரதட்சணையான £. 30,000தையும், வருட ஊதியம் £. 6,000தையும் பெற்றார். இப்படியாக இங்கிலாந்து தேசமான இராணியின் அரசாட்சியின் கீழ் 1886ம் ஆண்டு வரை £. 4,766,083 ஐ இராணியின் கணவரின் ஆடம்பரத்துக்கு செலவு செய்திருக்கிறது. ஐந்து இளவரசிகள், நான்கு இளவரசர்களுக்கும் கைச்செலவுகள், வரிவிலக்கான வாடகை இல்லாத தங்கும் இடங்கள் யாவுக்கும் செலவு செய்யப்பட்டது.”

“ஆனால் இதுமாத்திரமன்றி இராணியின் வாரிசுகளுக்கு மட்டுமல்லாமல் அவரது சித்தி சித்தப்பாக்கள் (மாமா, அத்தைகள்) மற்றும் அவர்களது பிள்ளைகளையும் இங்கிலாந்து தேசம் போஷித்து ஆதரித்து வந்தது. ஆனால் ராஜ ஓய்வூதியத்தை மட்டுமே 1837ம் ஆண்டு முதல் நான் பதிவு செய்கிறேன். பெல்ஜியத்தின் மன்னர் முதலாம் -யோபோல்டு என்பவர் இராணியின் அத்தை ஒருவரை மணந்து கொண்ட காரணத்தினாலேயே மட்டும் 1865ல் அவரது மரணம் வரைக்கும் வருடத்திற்கு £. 50,000 பெற்று வந்தார் தற்போதைய ஆளுகையில் மொத்தம் £. 1,400,000 ஆகும் ஆகிலும் அவருக்கு சற்று நாகரீக குணம் இருந்தால் 1834ல் அவர் பெல்ஜியத்தின் மன்னரானதும், டிரஸ்டிகளுக்கு தன் ஓய்வூதியத்தை கொடுக்கச் செய்தார். மேலும், கிளமண்ட் மாளிகையின் அவரது வேலைக்காரர்களுக்கு வருடாந்திர ஊதியம் மட்டும் பெறும்படி நிர்ணயம் செய்துகொண்டார். அவர் மரித்த உடன் மொத்த தொகையும் இங்கிலாந்தின் கஜானாவிற்கே திருப்பி செலுத்தப்பட்டது. ஹேனாவரின் மன்னரான இராணியின் ஒரு மாமா அப்படிப்பட்டவரல்ல. அவருக்குக் கிடைக்கக்கூடிய எல்லாவற்றையும் எடுத்துக்கொள்பவராக இருந்தார். 1837 முதல் 1851 வரை கணக்கிடப்பட்டவரை வருடத்துக்கு £. 21,000 முதல் £. 294,000 வரை ஆகும். இராணி அடிலெய்டு 4ம் வில்-யம்மின் விதவை மனைவியானவர் 12 வருடங்களில் மொத்தம் £. 1,200,000தை வருடம் £. 100,000 வீதம் பெற்றார். இராணியின் தாய் கென்டின் சீமாட்டியார் தனது மரணம் வரைக்கும் மகளின் ஆட்சியி-ருந்து வருடத்துக்கு £. 30,000 என்று மொத்தம் £. 720,000 பெற்றார். சூசெக்கின் பிரபுவான மற்றொரு மாமா 6 வருடத்தில் மொத்தம் £. 108,000ஐ வருடம் £. 18,000 என்ற கணக்கில் பெற்று வந்தார். 7வது மாமாவான கேம்பிரிட்ஜின் பிரபுவானவர் உயிரோடிருந்த மட்டும் வருடத்துக்கு £. 24,000 என மொத்தம் £.312,000ஐ பெற்றார். பிறகு, இன்னும் வாழும் அவரது விதவை மனைவி கணவரின் மரணம் முதல், வருடம் £. 6,000 என மொத்தம் £. 222,000 பெறுகிறார். இளவரசி அகஸ்டா என்கிற அத்தைக்கு மொத்தம் £. 18,000 கொடுக்கப்பட்டது. ஹசியின் ஜெர்மானிய சீமாட்டி என்கிற 3வது அத்தை £. 35,000 ஐ சம்பாதித்துக் கொண்டார். 4வது அத்தை குளுசெஸ்டரின் சீமாட்டியானவர் வருடம்

£. 14,000 வீதம் 20 ஆண்டுகளில் மொத்தம் £. 280,000 பெற்றார். சீமாட்டி சோப்பியா, 3ம் ஜார்ஜின் சகோதரியின் மகளானவர் 7 வருடமாக £. 7,000 என்று மொத்தம் £. 49,000 ஐ பெற்றார். மேலும் ராணியின் மாமாவின் மகள் மெக்லென்பர்க் ஸ்டிரி-ட்ஸ் சின் சிமாட்டியானவர் 23 வருடத்தில் £. 42,124 (வருடம் £. 1,788) பெற்றார்.”

“கேம்பிரிட்ஜின் பிரபுவானவர் பிரிட்டிஷ் படையின் தலைமை சேனாதிபதியாகவும் பல படைப்பிரிவுகளின் கர்னலாகவும், அநேக தனியார் மயமாக்கப்பட்ட பூங்காக்களின் பொறுப்பாளராகவும், அநேக விளையாட்டுகளின் பாதுகாவலராகவும் இருந்து சம்பளமாக பொதுப்பணத்தி-ருந்து £. 625,000 பெற்றார். அவரது சகோதரி மெக்லென்பர்க் ஸ்டிரி-ட்ஸ்ன் சீமாட்டியானவள் £. 132,000 பெற்றார். அவரது 2வது சகோதரி டீக்கின் சீமாட்டியான குண்டு மேரி (Fat Mary) £. 153,000ஐ பெற்றார். இந்த கணக்கின்படி மொத்தம் £. 4,357,124 அளவுக்கு தேசமானது ராணியைச் சேர்ந்த சித்தி/அத்தைகள், மாமா/சித்தப்பாக்கள் அவர்களுடைய பிள்ளைகள் ஆகியோருக்கு அவரது ஆட்சிக் காலத்தில் செலவு செய்துள்ளது.”

“ராணியின் சமூக பட்டிய-ன்படி அல்லாமல் அதோடு கூட உண்மை மதிப்பீடும், நான்கு இராஜாங்க உல்லாச படகுகளின் செலவுகளும் உள்ளபடி அரசு கணக்கில் இருந்தாலும் கடற்படையின் கணக்கில் தான் சேர்க்கப்பட்டிருந்தது. அதன் உண்மை மதிப்பு £. 275,528. பராமரிப்பு, சம்பளம் மற்றும் உணவு செலவுகள் குழுவினருக்காக 10 வருடம் செலவிடப்பட்டது £. 346,560 ஆகும். மொத்தம் £. 622,088. இந்த ஒரு காரியத்துக்கு மட்டும் செலவிடப்பட்டது.”

“மொத்தத்தில் ராணியாரின் ஏராளமான சித்தி/அத்தைகள், மாமா/சித்தப்பாக்கள் அவர்கள் பிள்ளைகளுக்கு செலவு செய்ததின் மொத்த மதிப்பு £. 4,357,124; அவரது கணவர், மகன்கள், மகள்களுக்கான செலவின் மதிப்பு £. ரூ. 4,766,083. அவரது சொந்த செலவுக்கும் அவரது குடும்ப செலவுக்கும் ஆன மதிப்பு £. 19,838,679ம் அவரது கப்பல்களுக்கு £. 622,088ம் ஆனது. இது

மொத்தமாக £. 29,583,974 (ஏறக்குறைய 150 மில்-யன் டாலர்) இவ்வளவு தொகையை பிரிட்டிஷ் அரசாங்கம் தற்போதைய ராஜபரம்பரைக்கு செலவு செய்திருக்கிறது. (1888ம் ஆண்டு வரை). இவர்களது செலவுகள் ஏற்புக்குரியவையா? மிக உயர்ந்த தொகையானது ஒரு ஸ்திரமான நிலைக்கு செலுத்தப்பட்டது. அப்படியெனில் இதற்காக சக்திக்கு ஏற்றவாறு மக்களிடமிருந்து வரிப்பணம் வசூலிக்கப்பட்டு, அதன் மூலம் அநேகரை வீணாக உட்காரவைத்து செலவு செய்யப்பட்டது. ஒருவேளை இவர்கள் உத்தமமாய் உழைத்து வாழ்ந்திருப்பார்களானால் நாட்டுக்கு இதைவிட அதிக நன்மையை இவர்கள் செய்திருக்கக்கூடும்.”

ரஷ்யாவின் அரசரது முடிசூட்டு விழாவின் பிரமிக்கத்தக்க கண்கொள்ளா காட்சியானது ராஜபரம்பரையின் மிதமிஞ்சிய விரையத்திற்கு நல்ல ஒரு உதாரணமாகிறது. ராஜரீக பகட்டுடன் அது வடிவமைக்கப்பட்டது. இதை காணும் ஜனங்கள் மேன்மையான மன்னர் குடிகளை தாங்கள் பூஜிப்பதும், மிதமிஞ்சிய தங்களது இழிவான அடிமைத்தனமான கீழ்ப்படிதலும் நியாயமானதே என்று எண்ணும்படி இருந்தது. இந்த ஒரு நிகழ்ச்சிக்கு செலவிடப்பட்டதன் மதிப்பு 25,000,000 டாலர்கள்.

இந்த மிதமிஞ்சிய ஊதாரித்தனம் கோடிக்கணக்கான குடிமக்களின் படுமோசமான நிலைக்கு மிகவும் முரண்பட்டதாய் இருக்கிறது. மேலும், இதுகுறித்து 1893ல் ஏற்பட்ட பஞ்சத்தின் போது இந்த மக்களின் பாடுள்ள வேதனைகளால் உலகெங்கும் தெளிவாக தெரிந்துவிட்டது. “தி ஸ்பெக்டேட்டர்” என்னும் ஆங்கில பத்திரிகையி-ருந்து வெளியான அபிப்பிராயங்களின் சாராம்சம் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளது.

“ரஷ்ய முடிசூட்டு விழாவின் ஆயத்தங்களுக்கான மதிப்பீட்டை கணக்கிடுவது மிக கடினமானது. இவை இளநீலப்பட்டில் பொன் எழுத்துக்களால் பதிக்கப்படவேண்டியவை. கொஞ்சமும் வெறுப்பு என்ற உணர்வே இல்லாமல், முக்கியமாய் நாம் பார்த்தோமானால், தங்களுக்கு பெலன் இருந்தும் அர்மீனியர்கள் படுகொலை செய்து கொண்டு குவிக்கப்பட்டபோது அவர்களை பாதுகாக்காமல் இருந்ததை குறித்து விவரிக்கப்பட்டதை

வாசிக்கிறோம். மிகவும் சிரமப்பட்டு தான் மாஸ்கோவின் ஆச்சரியமான காட்சியை மனதிற்குள் கொண்டுவரமுடியும். ஏனெனில் அதன் ஆசிய கட்டிடக்கலையும் ஒளிவீசும் மேல்மாட வளைவு மண்டபங்களும் அதன் தெருக்களெல்லாம் ஆடம்பர பட்டு பகட்டுடன் ஜரோப்பிய சீருடைகளும், அதைவிட பகட்டான ஆசிய உடைகளும், வெள்ளை இளவரசர்கள் சிகப்பிலும், மஞ்சள் இளவரசர்கள் தங்கள் உடைகளிலும், தூரக் கிழக்கின் அநேக ஆட்சியாளர்களும், சீனாவின் சர்வாதிகாரியும், இவர் முகம் குப்புற விழுந்து வணங்கிய பழுப்புநிற ஜப்பானின் அதிபரும், அவர்களுடன் அருகருகே ஐரோப்பாவின் ஆட்சி செய்யும் எல்லாத்துறை ஆளுநர்களும், மார்மோனைத் தவிர எல்லா பிரபலமான சபைகளும், மன்னருக்கு கீழ்ப்படிந்த எல்லா ஜனங்களும், ஏறக்குறைய 80 பேரும் மேற்கு படைகளின் எண்ணிலடங்கா படைப்பிரிவினர்கள் விதவிதமான சீருடைகளிலும், மேலும் தாழ்மையுள்ள கோடிக்கணக்கான ஜனங்களும், பாதிக்குமேல் ஆசியரும், பாதிக்கும் மேல் ஐரோப்பியரும் பயபக்தியுடனும், கிளர்ச்சியுடனும் தங்கள் பூலோக பிரபுவானவருக்கு வணக்கம் செலுத்தினர். முடிவில்லா கூட்டத்தின் கூச்சலும், திரளான புத்த பிட்சுகளின் பாடல்களும், காலாட்படையினரின் முழக்கமும், ஒரு இடத்தி-ருந்து மற்ற முனை வரை அதாவது ரிகா முதல் விளாடிவோஸ்டாக் வரைக்கும் உலகின் வடபகுதி முழுவதும், மன்னரின் சிரசின் மேல் கிரீடத்தை வைத்தவுடன் ஒரே சமயத்தில் இந்த பெரும் சத்தம் கேட்டது. மூர் என்பவர் எழுதிய கவிதை மூலம் இது மிகவும் ஆடம்பர பகட்டு என்பதையும் ஆரோக்கியமானது அல்ல என்பதையும் இந்த கோலாகலத்தைப் பற்றி ஆங்கிலேயர் படித்து தெரிந்து கொண்டனர். இது ஒரு கம்பீரமான ஆடம்பர தோற்றமன்றோ? இது ஒரு நடைமுறை வாழ்க்கையை போலன்றி ஏதோ ஒரு நாடகத்தை போலல்லவா இருக்கிறது? இத்தனை லட்சோபசலட்ச மக்கள் துன்பத்தில் இருக்கும் போது இது போன்ற பிரம்மாண்டமான செலவின் மூலமாக ராஜரீக தோற்றத்தை கொண்டுவருவதை குறித்து ரஷ்ய சக்கரவர்த்திக்கு குற்ற உணர்வே இல்லையா? 5 மில்-யன் ஸ்டர்-ங் செலவில் ஒரு விழாவா? இது போன்ற செலவு நியாயமானதே என்று சொல்லக்கூடிய விதிமுறை ஏதாவது இருக்கிறதா? இது பெல்ஷாஷாரின் வீணானவை அல்லவா?

பயித்தியக்காரத்தனமான பெருமை, கீழ்த்திசை மன்னர்கள் போன்று பணத்தைக் கொட்டுவது சில நேரங்களில் மிதமிஞ்சிய மனநிலையின் மகிமையின் மனகிளர்ச்சியின் பிரத்தியேகமாய் தூண்டிவிடுவதற்காகவே இருப்பதைப் போலல்லவா இருக்கிறது? ரஷ்யாவைப் போல 10 மடங்கு செலவிட இங்கிலாந்தால் கூடுமானால் இது போன்ற ஒரு வேண்டாத செயலுக்கு செலவு செய்ய எந்த ஒரு ஆங்கிலேயனையும் தூண்டிவிட முடியாது.

“மேலும், ரஷ்யாவை ஆள்பவர்கள் சந்ததி சந்ததியாய் விவேகம் உள்ளவர்களா? இந்த அளவு ஆற்றலும், பெரும் செலவும் இவர்கள் எதிர்பார்க்கின்றபடி போதிய பலனை கொடுக்குமா என்று ஐயப்பட வேண்டியுள்ளது. இந்த பொருந்தாத செயல்மூலம் மன்னரின் ஸ்தானமானது ஒரு இயற்கைக்கு அப்பாற்பட்டது என்ற ரஷ்யர்களின் எண்ணத்தை மேலும் ஆழமாக்கியது. அவரது வல்லமையைப் போலவே அவரது திறமையும் அளவிட முடியாதது. அவர் விசேஷமான தெய்வீக உறவில் இருக்கிறார். அவரது முடிசூட்டலானது மிகவும் பவித்திரமானது. மிகவும் அதிகமானது என்று அதனுடைய ஏற்பாடுகளைக் கண்டு எண்ணிவிடக்கூடாது என்று மனுக்குலத்துக்கு கூறுவதாகவும், வெளியில் சொல்ல முடியாதபடி வெறும் பார்வையாளராக மட்டும் கூட்டப்பட்டனர். ஒரே நிமிடத்தில் மறைந்து போகக்கூடிய நிசப்தமான சமாதானமானது உலகின் வடபகுதி முழுவதும் குறிப்பிட்ட ஒரு சம்பவத்தின் எதிர்ப்பார்ப்பாகவே இருந்தது. ஆளுகின்ற ரஷ்யர்கள் அதன் பலனை பெற்றுவிட்டதாக எண்ணுகின்றனர். இந்த முடிசூட்டுத-னால் வந்த அபிப்ராயமானது ராஜாங்கம் முழுவதிலும் ஒரு வெற்றியின் அபிப்ராயத்துக்கு இணையாகவே ஆகிவிட்டது. இதற்காக அவ்வளவு பணத்தையும் அத்தனை பேரின் கண்ணீரையும் செலவிட வேண்டியதாய் இருந்தது. இவர்கள் இந்த சடங்கை அரியணையில் ஒவ்வொரு அரச வாரிசு மாற்றத்தின் போதும் செய்தார்கள். அதுவும் அதன் அமைப்புகளின் பிரமாண்டமும், சிறப்பும் கூடிக்கொண்டே போனது. ரஷ்யா, உள்ளூக்குள் வீழ்ச்சியைக் காணும் ஜப்பானின் நிலையானாலும், கான்ஸ்டான்டி நோபிளின் மெல்ல நகர்ந்து வரும் அடிமைத்தனத்தினாலும், சைனாவின் தாழ்மையான நிலையாலும் தான் உயர்ந்திருப்பதாய்

எண்ணுகிறது. இந்த முடிசூட்டு விழாவானது தங்கள் எஜமானரின் கௌரவத்தை ஐரோப்பாவில் அதிகப்படுத்துவதாகக் கூட நம்புகிறார்கள். பேரரசரின் புகழும் ராணுவ வீரர்களின் பெரும்படைகளும் நாகரீகத்தின் எல்லா மூலதனங்களும், தங்கள் காட்டுமிராண்டித்தனமான மூர்க்கத்தின் மூலதனங்களும் மேற்கத்தியரைப் போலவே மனோபாவங்களை கொண்டதாக்கியது. வடபுறத்தின் அதிகாரங்களை வெறுப்பதையும், அதிகப்படுத்துவதாக இருந்தது. பெர்-னில் இருப்பவர்களும் படையெடுப்பைக் குறித்து ஆழ்ந்த நடுக்கம் இருப்பதாக நினைத்தனர். கூட்டணியை நினைவுகூறும் மனிதர்கள் பாரிசில் அதிக ஆரவாரத்தையும், அவளது ராஜதந்திரிகள் தியானத்தில் இருப்பதால் லண்டனில் ஒரு நீண்ட இடைவெளி, இவர்கள் எப்போதுமே தியானித்துக் கொண்டிருப்பதால், பனி ஆற்றைப் போன்று இவர்களது ஓட்டம் நிற்குமா அல்லது திசை திரும்புமா எனவும் நினைத்தனர். முழுமையாய் தாங்கள் தவறியவர்கள் என்று யாராவது உறுதியாய் ஒப்புக்கொள்ள முடியுமா? அல்லது கடந்த ஒரு வருட சாதாரணமான ரஷ்ய ஆட்சியானது தேசிய விழாவின் பலனாக மட்டுமே அதிகமாகிவிட்டதா, எதிர்ப்பவரின் எதிர்ப்பும் கூட மிகவும் பெலவீனமாய் இருக்கிறது. ஏனெனில் தங்கள் மனக்கண்ணிலாவது குறுகிய காலத்திலேயே ஆராய்ந்து அறிந்த தன் தலைநகர கோட்டைச் சுவர்களுக்குள்ளேயே நடத்தப்படும் ஒரு பேரரசை குறித்து விமர்சிக்கப்படும் நல்லதொரு விளக்கமா? தனது படைதளபதியை கௌரவிக்கும் வட ஐரோப்பா மற்றும் ஆசியாவின் அணிவகுப்பா?”

“இவ்வகையான முடிசூட்டுவிழா உலகுக்கே அபாயகரமான ஒன்று. அது தவறாகவே வழிகாட்டும் என்பதை நாங்கள் திட்டமாய் உணர்கிறோம். அதன் அதிகாரமுடைய மனிதர் நெறிதவறி நடப்பதற்கு அது வழிகாட்டும். தற்போதைய பேரரசரைக் குறித்து யாருக்கும் தெரியாது. ஆழமான உணர்ச்சி பூர்வமான உணர்வுகளுக்கு அடிமைப்பட்ட மனிதர் என்று அவருடன் மிகவும் நெருங்கிய தொடர்புடையவர்கள் கூறுவர். ஆனால், சாதாரண மக்களைவிட சற்று மேலானவராக இருக்கக்கூடும், டில்சிட் சமாதான உடன்படிக்கையில் கையெழுத்திட்ட முதலாம் அலெக்ஸாண்டரின் பின் சந்ததியினராய் இருப்பவராயின், இந்த முடிசூட்டு விழாவின் மையத்தை

நாட்கணக்கில் உணர்ந்திருப்பார், நினைவோடிருந்திருப்பார். பதவியை குறித்த ஒருவித மயக்கம் உண்டு. அதை அதிகார மயக்கம் என்று கூட நாம் எடுத்துக்கொள்ளலாம். யாவருடைய கண்களும் நோக்கி இருப்பவரும், எல்லா இளவரசர்களுமே இவருக்கு முன் சிறியவராகவே காணப்படுபவரும், உண்மையில் சில நேரங்களில் குற்ற உணர்வே மேம்படாதவராய் தானே மனுக்குலத்திலேயே முதன்மையானவர் என்ற திடமான எண்ணம் உடையவராயும் இருந்தார். ரஷ்யாவின் அதிகாரிகள் தங்கள் அரசரை இத்தனை மேன்மைப்படுத்தி கீழ்ப்படிதலை இன்னும் ஆழப்படுத்தியதன் மூலம் மனதை எதிர்க்கும் திறனுக்கு அவசியமான சுயகட்டுப்பாடு என்னும் சக்தியை அழித்துவிட்டனர்.”

“ஆனால், கிறிஸ்தவ ராஜ்யம் என்று தங்களைக் கூறிக்கொள்ளும் ஆட்சியாளர்கள் கிறிஸ்தவ சம்பிரதாயங்களை முற்றிலும் தவிர்ப்பவர்களாய் மனிதநேயமே இல்லாமல் ஏராளமான சொத்துக்களை ராஜாங்கத்தின் ஆதரவுடன் வீணான ஆடம்பரங்களுக்கும், ஊர்வலங்களுக்கும் ஊதாரித்தனமாய் பணத்தை தண்ணீரைப் போல் செலவு செய்வதும், உண்மையில் நிரூபிக்கப்படுகிறது. இலட்சக்கணக்கான வீரர்களும், மாலுமிகளும், பயங்கரமான போர்த்தளவாடங்களும் அவர்களது ஆதிக்கத்தின் கீழ் இருந்தனர். அப்படியிருந்தும் பாவப்பட்ட அர்மீனிய கிறிஸ்தவர்களின் துன்பங்களையும் ஆயிரக்கணக்கானவர்களை துருக்கியர் துன்புறுத்தி கொலை செய்ததையும் கேட்டு எந்தவித சலனமும் காட்டாமல் இருந்தனர். அதிநவீன படைகள் மனித நலனுக்காய் அமைக்கப்பட்டதல்ல, உலகின் அரசியல், பொருளாதார ஆட்சியாளர்களின் சுயலாபத்துக்காய் மட்டுமே என்று தெளிவாய் தெரிந்தது. எல்லைகளை பிரித்துக் கொள்வதற்கும், ஒப்பந்தம் செய்துக்கொண்டவர்களை பாதுகாப்பதற்கும், பிறரை அழிக்க பறந்து செயல்படுவதற்கும், கொலை வெறியுடனான கொழுந்து விட்ட குரோதத்துக்கும், தங்களது ராஜாங்கத்தையும், சொத்துக்களையும் பெருக்கிக்கொள்ள நல்லதொரு தருணம் கண்டால் அதை உபயோகித்துக் கொள்ளவும் மட்டுமே பயன்படுத்தப்பட்டன.”

இந்த குறிப்பிடத்தக்க மிதமிஞ்சிய ராஜரீக வீண் செலவுகள் ரஷ்யாவில் மட்டுமன்றி ராஜகுடும்பங்கள் ஆண்ட ஒவ்வொரு

நாட்டிலும், ஓரளவிற்கு வியாபித்து இருந்தது. இது ஐரோப்பிய நாடுகளின் மிதமிஞ்சியதான கடமைக்குட்பட்ட நிலைமையாக இருக்கிறது.

“எகானமிஸ்டே பிரான்கைஸ் என்ற பாத்திரிகை எம். ரினே ஸ்டார்ம் என்பவர் மூலம் பிரான்சின் பொதுவான கடனைக் குறித்து விரிவான கட்டுரை ஒன்றை வெளியிட்டது. கடனின் மூலதனத்தைக் குறித்த மிக சாதாரணமானதொரு மதிப்பீடு \$ 6,400,000,000 இன்னும் சுமாரான மதிப்பீட்டின் படி சில லட்சங்கள் குறையலாம். எம்.பால் - ரய் - பி - யூ இதை \$ 6,343,573,630 என்று வரையறுக்கிறார். அது \$ 5,900,800,000 என மொத்தமாக மதிப்பிடக்கூடியது. அப்படியும் அவர் ஆயுட்கால தொகைகளைத் தவிர்த்துவிட்டார். அது \$ 432,000,000. சில பொருளாதார வல்லுநர்கள் இந்த தொகையை கடனின் மூலதனத்தின் ஒரு பகுதி என்றே எடுத்துக்கொள்கின்றனர். மொத்த கடனுக்கான வருடாந்திர வட்டியும் அமிழ்ந்து போகும் தொகைகள், ஆயுட்கால செலவுகளும் சேர்ந்து \$ 258,167,083. இவ்விதம் மூலத்தனமான கடனில் \$ 2,900,000,000க்கு நிரந்தரமாய் 3%ம், \$ 1,357,600,000க்கு நிரந்தரமாய் 4.5%ம், \$ 967,906,200 பல்வேறு மீட்டுக்கொள்ளத்தக்கவைகளின் விவரங்கள். அநேக கம்பெனிகளின் மற்றும் கூட்டுறவுகளின் வருடாந்திர விகிதம் \$ 477,400,000ம், \$ 200,000,000 நிரந்தரமில்லா கடனும் சேர்ந்து எம்.ஸ்டார்ம்ஸ்சின் கூட்டுத்தொகையை சமன் செய்கிறது. உலகின் எந்த நாடுமே சுமக்காத ஒரு பாரமான சுமையாக இது கருதப்படுகிறது. இதில் ரஷ்யாவின் கடனைக் குறித்த ஒரு நெருக்கமான அணுகுமுறையின்படி கண்டது \$ 3,605,600,000. அடுத்து வருவது \$ 3,565,800,000 வுடனான இங்கிலாந்து, அடுத்து இத்தா - \$ 2,226,200,000 கடனுடன் இருக்கிறது. ஆஸ்திரியாவின் கடன் \$ 1,857,600,000, ஹங்கேரியினுடையது \$ 635,600,000, ஸ்பெயின் \$ 1,208,400,000, புரூஷியா \$ 962,800,000. இவை எம் ஸ்டார்ம்ஸ்சினுடைய தொகைகள். இதில் இங்கிலாந்தும், புரூஷியாவும் மட்டும் கடனை சமன்படுத்தும் அளவு நிரந்தர வரவு செலவு திட்டத்துக்கான போதுமான நிதியை வசூல்த்தது. இதில் பிரான்சின் பளுதான் எல்லாரையும் விட கூடுதலானது. சமீபகாலத்தில் அதன் கடன் மிகவும் வேகமாக உயர்த்தொடங்கிவிட்டது. எதிர்காலத்தைக் குறித்த ஒரு பயப்படக்கூடிய நிலையை பெற்று வருகிறது.

“எம்.ஸ்டார்மின் தீர்மானத்தின்படி சொல்கிறதாவது : ‘நமது தொழிலாளிகள் விழித்துக் கொண்டதால் துன்பம்தரும் சிந்தனைகளை விட்டு நாம் விலகி இருக்கிறோம். இந்த 29 1/2 பில்-யன்களை நாம் எந்தவிதத்தில் எடுத்துக்கொண்டாலும், மற்ற நாடுகளின் கடன்களுடன் ஒப்பிட்டாலும் 10 அல்லது 20 வருடங்களுக்கு முன்பிருந்த நம் நாட்டின் கடன்களுடன் ஒப்பிட்டு பார்த்தாலும் இது அதிகமாக உள்ளது. சரி, எப்படியெனிலும் ஒரு உயரம் தெரியாத மலையின் கோபுரத்தைப் போலவும், இவ்வுலகின் எந்த நாட்டின் மக்களோ அல்லது வேறெந்த யுகமோ அடையவே முடியாததாகவும் இருக்கிறது. ஈஃபிள் டவர் அதற்கு உண்மையில் இணையானதாய் இருக்கும். நமது அதிகப்படி கடனில் நமது அண்டை அயலாரையும், நமது முந்தைய சரித்திரத்தையும் மிஞ்சிவிட்டோம்..... இந்த நிலையில், இந்த சமயத்தில் தான் நம் தேசம் நாட்டுப்பற்றுடனான பயங்கரத்தை உணர்கிறது.”

தி லண்டன் டெ-கிராஃப் என்ற சஞ்சிகை தேசிய பொருளாதாரத்தின் வெளித்தோற்றத்தைக் குறித்த கீழ்க்கண்ட ஒரு உரையை வெளியிட்டிருந்தது.

“நிதி பற்றாக்குறையானது ஒரு இருட்டான ஏறக்குறைய ஒரு உலகளாவிய மேகத்தைப் போல ஐரோப்பிய நாடுகளின் மேல் தொங்குகிறது. உலகெங்கும் இருக்கும் வல்லரசுகளுக்கு நாட்கள் மிகவும் மோசமாகவும் அதிலும் சிறிய நாடுகளுக்கு மிகமோசமாயும் இருக்கிறது. அந்த கண்டத்தில் எந்த ஒரு நாட்டின் கடந்த வருட வரவு செலவு கணக்கும் ஒரு பிரகாசமான தோற்றத்தை கொடுக்கவில்லை. பெரும்பாலும் திவாலாகிப் போனதான ஒப்புதல்களாகவே இருக்கிறது. இச்சமயத்தில் பல்வேறு நாடுகளின் பொருளாதார அறிக்கைகள், அநேக நிதி அமைச்சர்கள் வரவு செலவை சமன்படுத்த முடியாத பொதுவாய் எப்போதும் இல்லாத நிலையில் போராடுவதை மிகத்தெளிவாய் வெளிப்படுத்துகிறது. இந்த நிலை உண்மையில் பெரும்பாலும் உலகம் முழுவதும் காணப்படுகிறது. நமது கண்டத்திற்கு வெளியே பார்த்தால் ஒருபுறம் அமெரிக்க ஐக்கிய நாடுகளும், மறுபக்கம் இந்தியா மற்றும் ஜப்பானும், அதனுடைய அண்டைநாடுகளும் கூட இந்தக் கொடுமையை நடைமுறையில் உணர்கின்றன....

“மாபெரும் குடியரசானது மிகவும் பெலவீனமானதாய் இருந்தாலும் இந்த பொருளாதார சீர்கேட்டில் மடிந்து போகாமல் இருக்க மிகுந்த விஸ்தாரமாயும் மூலதனமும் இருக்கிறது. கிரேட் பிரிட்டனும் கூட மிகுந்த செலவாளியே. எனவே அது வருகின்ற வரவு செலவு பட்டியல்-ல் விழும் பற்றாக்குறையை சமாளிக்க வேண்டிய நிலையில் இருக்கிறது. நிலக்கரி வியாபாரத்தின் வேலை நிறுத்தத்தினால் சரிசெய்ய முடியாத அளவு பெருத்த நஷ்டத்தில் இருக்கிறது. பிரான்சும், நம்மைப்போலும் அமெரிக்காவைப் போலும் திவாலாகிப் போகக்கூடிய நிலையை நினைத்துக்கூட பார்க்கமுடியாதபடி, தனது மண் வளத்தில் செழிப்புடனும். மக்களிடம் நல்ல தொழில் வளமும் உடையதாய் இருக்கிறது. ஆனாலும், அதன் பட்ஜெட் அடிக்கடி பற்றாக்குறையையே காட்டியது. அதன் தேசிய கடன் தொகை பிரம்மாண்டமான பகுதியாய் காணப்படுகிறது. அதன் தரைப்படை மற்றும் கப்பற்படையின் பாரமானது அநேகமாய் நாட்டின் தொழில்களையே நசுக்குகிறது. ஜெர்மனியும் கூட மிகவும் உறுதியாய் பெலமுடன் இருந்தாலும் பெரும்பாலும் தற்கா-க இருளுக்குள் சென்றுவிடும் கூட்டத்தாருடன் சேர்க்கப்படவேண்டி இருக்கிறது. கடந்த வருடக் கணக்கின்படி அது £. 25,000,000 ஐ இழந்திருக்கிறது. அந்த தொகை நாட்டின் சேமிப்பில் பாதியாகும். போர்ச்சுக்கல், கிரீஸ், தென் அமெரிக்கா, மெக்சிகோ, இத்தா-மற்றும் செர்வியாநாடுகளின் சந்தையில் முதலீடு செய்த ஜெர்மனிக்கு பங்கு வந்தது பெரும்பாலும் இழப்பே. மேலும், வெள்ளி சந்தையிலும் மிகச்சரியான குழப்பநிலையை உணர்ந்தது. மேலும், ஆயுத செலவானது அதன் ஜனங்களை நசுக்கிவிடும் பளுவாய் இருந்தது. இவ்விதம் உண்மையில் திவாலாகிப்போன வ-மையான நாடுகளை நாம் தரம் பிரித்துக் கொண்டிருக்கும் வேளையில் ஆஸ்டிரியா, ஹங்கேரி இரண்டும் சந்தோஷமான கணக்கை காட்டும் நாடுகளாக இருப்பதை கண்டுகொள்ள முடிகிறது.....

“இந்தப் பெரும் குழுக்களைவிட்டு திரும்பி இத்தா-யை பார்ப்போமாகில், மாபெரும் சக்தியானது விலகி ஏழ்மைக்குள் பெரிதும் வந்துவிட்டதற்கு ஓர் உதராணமாய் இருக்கிறது. வருஷத்துக்கு வருஷம் அதன் வருமானம் குறைந்து செலவுகள்

அதிகரித்திருக்கிறது. 6 வருடங்களுக்கு முன் இத்தா-யின் வெளிச்சந்தையின் பொருளாதார மதிப்பு 2,600,000,000 பிராணக்காக (பிரெஞ்சு நாணயம்) இருந்தது. இப்பொழுது 2,100,000,000 பிராணக்காக குறைந்தது. தற்போது 30,000,000 ஸ்டெர்-ங்கை பொது கடனுக்கான வட்டியாகவும் இத்துடன் தங்கத்தின் தேவைக்கு பிரிமியமும் கட்டுகிறது. அதனுடைய பங்கு சந்தை ஒரு (மயக்கமுட்டும்) மருந்தாக இருக்கிறது. அந்த நாட்டின் விநோதமான பணப் புழக்கம் தங்கம் மற்றும் வெள்ளியையும் நம்பமுடியாத விலையில் கொண்டு போய் வைத்தது. அதன் மக்கள் கற்பனைக்கு அப்பாற்பட்ட ஏழ்மை மற்றும் உதவியற்ற நிலையில் சிக்கிக் கொண்டுள்ளார்கள். அதனுடைய புதிய மந்திரிகள் வந்து புதுவித வரிகளை விதித்தபோது பயங்கரமான கலகங்கள் வெடித்தன.

“ரஷ்யாவை பொருத்தவரை, ஒருவருமே தைரியமாய் உறுதியுடன் பேசக்கூடாத அளவு அதன் பொருளாதார விவரங்கள் திரைக்குப் பின்னான இரகசியமாய் இருக்கிறது. ரஷ்ய பேரரசர் பெரியவராய் இருப்பதனால் தான் அந்த நாடு திவாலாகாமல் இருக்கிறது என்ற ஒரு சிறு காரணம் மட்டும் சந்தேகப்படும்படியாய் இருக்கிறது. ஜனங்களுடைய உழைப்பின் ரத்தமானது கடைசி துளி வரை உறிஞ்சி எடுக்கப்பட்டு வருகிறது. இரக்கமும், யோசனையும் சிறிது கூட இல்லாத நிதி அமைச்சரானவர் ஏற்கனவே இருக்கும் வரிபளு போதாதென்று இன்னும் சற்றுக்கூடுதல் வரிசுமையை கூட்ட துணிந்தார்.

“ரஷ்யாவின் சூழ்நிலையைக் குறித்து துல்-யமாய் வரம்பு மீறாமல் உள்நாட்டு அதிகாரி கீழ்க்கண்டவிதமாக எழுதுகிறார்:

“ஒவ்வொரு கோபெக்கையும் (ரஷ்ய நாணயம்) சம்பாதிக்க குடிமக்கள் திட்டமிடுகின்றனர். ஆனால். தன்னுடைய செயல்கள் ஒழுங்கு படுத்தப்படாமல் வரிப்பண பாக்கியை செலுத்துவதில் செலவிட்டுவிடுகிறான்..... குடியானவர்களின் சொந்த மேல்வேலைகளான தோட்ட வேலையில் கிடைக்கும் கூ-யோடு சேர்த்து நாட்டின் மொத்த வருமானத்தில் 2/3 - ருந்து 3/4 பாகம் வரை வரிப்பணம் என்ற பெயரில் வசூ-க்கப்பட்டுவிடுகிறது. அரசாங்கத்தின் நல்லதொரு கையிருப்பைப் போல் தோன்றுவது கூட போ-த்தனமானதே. பேரரசரின் முக்கிய ஸ்தலங்களான சமூக

மற்றும் பொருளாதாரத்தில் அழிவு வரும் என்று மிகவும் உன்னிப்பாய் கவனிப்பவர்கள் எதிர் பார்த்துக்கொண்டிருக்கின்றனர். ஐரோப்பாவிலும் கூட இராணுவத்தின் மூலம் பெறப்படும் சமாதானம் என்ற பிரம்மாண்டமான துர்தேவதை, வர்த்தகம் மற்றும் விவசாயத்தை செய-ழக்கச் செய்வதில் பெரும்பங்கு வகிக்கிறது. போர்ச்சுக்கல்-ன் உதாரணமோ நமது கருத்தின் எல்லைக்கு அப்பாற்பட்டது. ஏனெனில் ஒரு காலத்தில் மிகவும் பேர் போன இராஜங்கமாய் இருந்தபோதும் திவாலா ஆனால் அதற்கான காரணம் உண்மையில் ராணுவ தேவைகளோ , மிதமிஞ்சிய செலவுகளோ அல்ல. கிரீஸ் நாடானது தனது இரண்டு மில்-யன் ஜனத்தொகையோடு சக்தி வாய்ந்த நாடுகளிடையே குறிப்பிடும்படியான ஒன்றாக இல்லாமல் இருந்தும், அதன் பொருளாதார ஊதாரித்தனத்தினாலும், அளவுக்கு மிஞ்சிய விலைவாசி உயர்வு திட்டங்களாலும் ஒரு நாட்டுக்கு வரும் அழிவுக்கு பளிச்சென்ற ஒரு உதாரணத்தை கொடுக்கிறது. இந்த ‘மாபெரும் திட்டம்’ சின்னஞ்சிறிய கிரீஸ் நாட்டுக்கு ஒரு சாபமாகிவிட்டது. முற்றிலும் நேர்மையற்ற ஒரு செய-னால் தன்னுடைய பொதுவான கடன் சுமையை ஏற்க மறுக்கும் நிலைக்கு தள்ளப்பட்டதையும், ஐரோப்பாவின் ஆட்சேபத்தினால் ஒரு பகுதி மட்டுமே தற்கா-கமாக தள்ளி வைக்கப்பட்டதையும் சமீபத்தில் நாம் பார்த்தோம். அந்த நாட்டின் தரைப்படைகளுக்கும் கப்பற்படைகளுக்கும் வீணாய் செலவிட்ட பணம் கட-ல் வீசி எறியப்பட்டதற்கு இணையாகும். அதனுடைய நல்ல திறமையான பொதுமக்களுக்கும் பரவி பாதிக்கக்கூடிய தொற்று நோயைப் போல அவர்களது அரசியல் மாறிவிட்டது. பொதுமக்கள் உழைக்க நன்கு கற்றுக்கொடுக்கப்படும், செங்கல் தொழிலாளிகளைக் காட்டிலும் கல்லூரி மாணவர்கள் அதிகமாக இருந்த போதும், பொது ஜன அல்லது தனிமனித கடன்களை திரும்பி செலுத்த யாருமே எப்போதுமே எண்ணம் கொள்ளவில்லை; ராணுவமும் கப்பற்படையும் நிதியை விழுங்கிக் கொண்டிருந்தன ; நேர்மையின்மை என்பது அரசியலுக்கு ஒரு விதிமுறையாக ஆகிவிட்டது. மேலும் இரகசிய திட்டங்கள் மூலம் அளவுக்கதிகமாய் கடன் பெறுதலோ அல்லது தவறான வழிகளில் பணத்தை அழிக்கக்கூடிய நிலைக்கு வழி வகுத்தல்,

மேலும் ரஷ்யாவுடனான ஆபத்தான பேரம் போன்ற இந்தக் காரியங்கள் தற்கால கிரீஸ் நாட்டின் குணாதிசயங்களை காட்டுகிறது.

“எல்லா கண்டங்களையும் சுற்றி பார்க்கும் போது மக்களின் நலனுக்கான எந்த அக்கறையுடனும் சூழ்நிலைகள் இயங்கவில்லையென்பதும், தேசிய வரவு செலவு பட்டியல் மிகவும் அதிருப்திகரமாகவே இருக்கிறது என்பதும் மறுக்கமுடியாததாய் இருக்கிறது. உண்மையில் இதற்கான ஒரே ஒரு முதன்மையான மற்றும் தெளிவான காரணம் என்னவெனில், ஐரோப்பாவை பொறுத்தவரை ஒரு பயங்கரமானதாக இருக்கும் ஆயுதந்தரித்த சமாதானம். இதற்கான ஒரு நிரந்தர முகாமாய் தேசம் முழுவதுமே மாற்றப்பட்டுவிட்டது. ஜெர்மனியை மட்டும் பாருங்கள்! பேரரசின் ராணுவ செலவு 1880ல் 17,500,000 ஸ்டெர்-ங்கி-ருந்து 1893ல் 28,500,000 ஸ்டெர்-ங்காக உயர்ந்துவிட்டது. புதிய ராணுவ தற்காப்பு சட்டத்தின்படி வருடத்துக்கு 3,000,000 ஸ்டெர்-ங் ஜெர்மனியின் ஆயுதம் ஏந்திய பிரம்மாண்டமான பெரும்படைகளுக்கு கூட்டிக்கொடுக்கப்பட்டது.

“பிரான்சும் தனது மாபெரும் எதிராளிக்கு இணையாகும் விதத்தில் தன்னுடைய சக்தி முழுவதையும் அதேவிதமான உடனடி நாசத்துக்காய் செலவிட்டு பிரயாசப்படுகிறது. இந்த போர் உத்தரவாதங்கள் தற்கால ஐரோப்பா ஏற்றுக்கொண்ட பயங்கர காரியங்களை குறித்து சுட்டிக்காட்டுவது பயனற்றதாய் இருக்கிறது. ராணுவ கூடாரங்கள் கட்டவும், தேவையான வெடி மருந்துகள், குண்டுகள் வாங்கவும், பெரும்பணம் செலவிடப்படுவதற்கு, வருமானங்களிலும், லாபங்களிலும் இருந்து மட்டும் பெரும்பாலும் சுரண்டி உறிஞ்சி எடுக்கப்படவில்லை. லட்சக்கணக்கான வா-பரை தொழிற்சாலையி-ருந்து எடுத்து ராணுவப்படைக்கென்று பயன்படுத்திக் கொண்டனர். இந்த நாட்களில் தொழிலாளிகள் தங்கள் குடும்பத்தினரை பிரிந்தனர். வாரிசுகளை உருவாக்கக் கூட சந்தர்ப்பங்களை இழந்தனர். உலகம் இதுவரையிலும் கண்டிராத மிகுந்த பயங்கரமான போர் என்ற உச்சக்கட்டத்தை அடைந்ததே தவிர, சர்வதேச காசோலைகள் பணமாக மாற்றித் தரும் ஒன்றை இதுவரை கண்டுபிடிக்கவில்லை.”

ஆனால், தேசிய அளவிலான பெரும் கடன் மற்றும்

பொருளாதார நெருக்கடியை சமாளிக்க இயலாமல், சில தேர்ந்த கணக்கர்கள் கூடி உண்மையில் ஐரோப்பாவின் பல்வேறு ராணுவ கப்பற்படை வரவு செலவுகளை மதிப்பிட்டு, நகர காவற்படை பராமரிப்பு மற்றும் உற்பத்தி தொழில்கள்-ருந்து இழப்பு ஆகியவை வருடத்துக்கு உண்மையில் \$. 1,500,000,000ஐ இழக்கச் செய்தது. அளவற்ற உயிர் சேதத்தைப் பற்றி சொல்லவே முடியாது. அது கடந்த நூற்றாண்டில் (1855 முதல் 1880 வரை) சுமார் 25 ஆண்டுகளில் 2,188,000 ஆகவும், திகிலுக்கிடையே கற்பனைக் கெட்டாத விளக்கமாக இருக்கும். திரு. சார்லஸ் டிக்கன்ஸ் உண்மையில் கவனித்து உணர்ந்து கொண்டதாவது :

“ஒரு வேகத்தோடு நாம் வெற்றி கொண்டாட்டத்தோடு, ‘அற்புதமான தாக்குதல்,’ ‘அபாரமான தாக்குதல்’ என்று பேசுகிறோம். ஆனால், வெகுசிலரே இந்த இரு வார்த்தைகளின் கொடூரமான விவரங்களைக் குறித்து சிந்திப்பார்கள். ‘அற்புதமான ஒரு தாக்குதல்’ என்பது கொஞ்சமும் முன் யோசனையற்ற மனிதன், வ-மையான குதிரைகள் மீதமர்ந்து, கால்நடையாய் அவர்களை எதிர்க்கும் கூட்டத்தார் மீது, முழுவேகத்தில் வந்து அவர்களை முற்றிலுமாய் அழிப்பது ஆகும். எதிரிகள் பின்வாங்க செய்வது என்ற விவரத்தை படிப்பவர்களது சிந்தனை இதற்கும் மேல் சிந்திக்க முடியாது. இதை படம் பிடித்து காட்டவும் முடியாது. இந்த ‘அபாரமான ஒரு தாக்குதல்’ வேலையை முடித்துவிட்டு கடந்து போனபோது ஒரு பயங்கரமான பெரும் ரயில் விபத்து நடந்து முடிந்ததைப் போலவே காட்சியளிக்கும். அந்த இடம் முழுவதும் முதுகு எலும்பு இரண்டாக முறிந்தவர்களும், கைகள் முழுவதும் பிசகிகப் போனவர்களும், தங்கள் சொந்த குத்துவாளால் வெட்டப்பட்டவர்களும், ஆப்பிள் பழத்தை அரிந்தது போல தலை அறுபட்டவர்களும், குதிரைகளின் இரும்பு குளம்புகளால் மிதிபட்டு தலைகள் பழக்கூழைப் போல் கூளமாய் நசுங்கிப் போனவர்களும். மனித முகம் என்ற அடையாளம் காணப்படாத அளவு குதிரையின் இரும்பு லாடத்தில் மிதிபட்டவர்களுமாய், அந்த இடத்தில் நடந்த சம்பவத்துக்கு அத்தாட்சிகளாய் இருக்கும். அற்புதமான தாக்குதல் என்பதன் பின்னால் ஒளிந்திருக்கும் காரியங்கள் இவைதான். எங்களுடைய ஆட்கள் சவாரி சென்று அவர்களது தலைகளை கொய்து வந்தனர்

என்பது இப்படியாய் காலகாலமாய் தொடர்ந்து வரும் காரியமாகிவிட்டது.”

மற்றொரு எழுத்தாளர் கூறுகிறார்: “ஐரோப்பா முழுவதிலும் லட்சக்கணக்கானோர் கஷ்டப்படும் அந்த காட்சிகளை நீங்களே பாருங்கள். தேனீக்களைப் போல தங்கள் வேலைகளுக்கு செல்வதும், இடைவிடாமல் விடியற்காலை முதல் பனிபெய்யும் முன்னிரவு வரை வேலை செய்வதும். நிலத்தில் பயிர் செய்வதும், ஆடை உற்பத்தி செய்வதும், உபயோகமான பொருட்களை பண்டமாற்றுவதும், சுரங்கத்திலும், தொழிற்சாலைகளிலும், உலை களத்திலும், கப்பல் செப்பனிடும் பணியிலும், பட்டறைகளிலும், சேமிப்பு கிடங்குகளிலும், ரயில்வேயிலும், ஆறுகளிலும், ஏரிகள், சமுத்திரங்களிலும், மற்றும் பூமியின் ஆழங்கள் வரை தோண்டி செல்வதிலும், மிருகத்தனமான பிடிவாத காரியங்களை சமாளிப்பதிலும், இயற்கை வளங்களை பயன்படுத்துவதில் தேர்ச்சி பெறுவதிலும், அவற்றை மனித சௌகரியங்களுக்கும் நல்வாழ்வுக்கும் உதவியானதாய் மாற்றுவதிலும், தங்கள் குடும்பத்தினர் ஒவ்வொருவருக்கும் அபரிதமான செல்வமும், சௌகரியமும் கொடுக்கும் என்ற எண்ணத்தில் உழைக்கிறார்கள். இப்படியாய் இருக்கும் போது வ-மையான கரம் வந்து ஒவ்வொரு வருடமும் சுமார் அறுநூறு மில்-யன் பணத்தை இராணுவ செலவு என்னும் ஆழ்கட-ல் போடுவதை கற்பனை செய்து பாருங்கள்.”

ஹரிஸ்பர்க் டெ-கிராமின் கீழ்க்கண்ட குறிப்பு கூட கூறுவதாவது :

“ஐரோப்பிய கிறிஸ்தவ ராஜ்யங்களுக்கு ‘பூமியிலே சமாதானமும் மனுஷர் மேல் பிரியமும் உண்டாவதாக’ என்ற தங்களுடைய எண்ணத்தை விளக்க கொஞ்சம் விலை கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. அதாவது தங்களுக்குள் சிறு சிறு பிரிவுகள் உண்டாகும்படி தங்களை சிதறடித்துக் கொள்ள அவர்கள் கொஞ்சம் விலை கொடுக்க வேண்டியதாகிறது. பெர்-னில் வெளியான புள்ளி விவரப்படி, கடந்த மூன்று வருடங்களில் 1888, 1889, 1890ல் வல்லரசுகளின் இராணுவ செலவுகளை கீழ்க்கண்டபடி காணலாம். பிரான்ஸ் \$.1,270,000,000, ரஷ்யா \$. 813,000,000, கிரேட் பிரிட்டன் \$.613,000,000, ஜெர்மனி \$.607,000,000, ஆஸ்டிரியா-ஹங்கேரி \$.338,000,000, இத்தா- \$.313,500,000. இந்த ஆறு வல்லரசுகளும்

மொத்தம் \$.3,954,500,000ஐ மூன்று வருடங்களில் அதாவது வருடத்திற்கு \$. 1,318,100,000 ஐ இராணுவ காரியங்களுக்காய் செலவு செய்திருக்கின்றன. மகா பிரிட்டனின் தேசிய கடனானது அமெரிக்க நாடுகளின் கடனுக்கான வட்டியைக் காட்டிலும் மூன்று மடங்கு கூடுதலாக இருந்தது. ஓய்வூதியங்களை தவிர்த்து அமெரிக்க ஐக்கிய நாடுகளின் செலவு \$.145,000,000 ஆக இருந்தது. இதையும் சேர்த்துக் கொண்டால் மொத்த செலவின் கூட்டுத்தொகை \$.390,000,000க்கும் அதிகமாகிவிடும்.

“பிரான்சு மற்றும் ஜெர்மனி புள்ளி விவரக்கணக்கர்களின் மதிப்பீட்டின்படி போரில் கடந்த 30 ஆண்டுகளில் 2,500,000 மக்கள் அழிந்திருக்கின்றனர். அதற்கு காரணமான போருக்காக \$.13,000,000,000க்கும் குறைவில்லாமல் செலவு செய்யப்பட்டுள்ளது. டாக்டர் என்ஜெல் என்ற ஜெர்மானிய புள்ளிவிவர நிபுணர், கடந்த 30 ஆண்டுகளில் பிரதான போர்களின் தோராய செலவுகள் குறித்த கீழ்க்கண்ட புள்ளிவிவரத்தை கொடுக்கிறார். க்ரீமின் போருக்கு \$.2,000,000,000; 1859ன் இத்தா-ய போருக்கு \$. 300,000,000; 1866ன் புருசோ - டானிஷ் போருக்கு \$.35,000,000, கலகம் போர் (வடக்கு) \$.5,100,000,000; தெற்கு \$.2,300,000,000; 1866ன் புருசோ - ஆஸ்டிரியன் போருக்கு \$.330,600,000; 1870ன்பிரான்கோ-ஜெர்மனி போருக்கு \$.2,600,000,000 ; ரஷ்யா-துருக்கிப் போருக்கு \$.125,000,000; தென்ஆப்பிரிக்க போருக்கு \$.8,770,000; ஆப்பிரிக்க போருக்கு \$.13,250,000; சர்வோ-பல்கேரியன் போருக்கு \$.176,000,000.

“இந்தப் போர்கள் எல்லாமே எல்லை மீறிய கொலை பாதகங்களாகவே இருந்தன. க்ரீமின் போரில், நடந்த சிறுபோர்கள் \$.750,000 உயிர்களை ப-வாங்கியது. ரிபெல்-யன் தெற்கு, வடக்கு போர்களின் போது கொல்லப்பட்ட அல்லது தங்களது காயங்களால் மரித்தவர்களின் எண்ணிக்கையானது 50,000 விட சற்றே குறைவானது. மெக்சிகன் மற்றும் சீன படையெடுப்புக்கு \$.200,000,000ம் 85,000 உயிர்களும் ப-யாயின. ரஷ்ய டர்கிஷ் போரில் 250,000 பேர் மரிக்கும் அளவுக்கு காயப்பட்டும், இறந்தும் போனார்கள். 1859ன் இத்தா-ய போரிலும், புருஷியா ஆஸ்டிரியா போரிலும் தலா 45,000 பேர் மாண்டனர்.”

இங்கிலாந்து பார்-மெண்டின் உறுப்பினர் மறைந்த மாண்புமிகு ஜான்பிரைட் என்பவர் பாரிசின் பிரதிநிதியான பாசிக்கு எழுதிய ஒரு கடிதத்தில் கூறியிருப்பதாவது;

“ஐரோப்பிய நாடுகளின் வளங்கள் எல்லாம் இந்நாட்களில் இராணுவ நிர்வாகங்களால் முழுவதுமாய், விழுங்கப்பட்டு விடுகின்றன. வெளிநாட்டு கொள்கைகள் என்ற பொய்யான கருத்து மீதான மரியாதையின் நிமித்தம் மக்களின் உரிமைகள் ப-யிடப்படுகின்றன. பாமரமக்களின் உரிமைகள், தேசிய மகிமை மற்றும் மரியாதையின் தவறான கோரிக்கைகளால் கா-ன் கீழ் மிதிக்கப்படுகின்றன. ஐரோப்பாவானது ஏதோ ஒரு பெரும் கோரவிளைவின் பாதிப்பை நோக்கி நடப்பதாக நான் நினைக்கவேண்டியுள்ளது. இராணுவ அமைப்பானது பொறுமையை ஆதரிக்கக்கூடியதாக நிச்சயமாக இல்லை. நம்பிக்கையற்ற ஒரு நிலைக்குத் தள்ளப்பட்ட பாமரமக்கள் இராஜ பதவிகளையும் அந்தப் பெயரால் தங்களை ஆளுகின்ற அதிகாரிகளையும் தூக்கி எறிந்துவிடலாம்.”

இப்படியாக சமுதாய சக்தியின் தீர்ப்பு அவர்களுக்கு எதிராக போய்க்கொண்டு இருக்கிறது. பத்திரிக்கைகள் மட்டும் இதை வெளிப்படுத்தவில்லை. மக்களும் கூட அதிகாரங்களுக்கு எதிரான எல்லா இடங்களிலும் சத்தமாய் பேசி கூச்ச-டுகின்றனர். சர்வலோகமும் அமைதியின்றி இருக்கிறது. இது வருடத்துக்கு வருடம் மென்மேலும் பயங்கரமாக அதிகரித்து வருகிறது.

தற்கால சமூக அமைப்பின் மீது உலகத்தின் குற்றச்சாட்டு

கிறிஸ்தவ ராஜ்யங்களின் சமூக அமைப்பு கூட ஆய்வுக்குட்பட்டே இருக்கிறது. அதன் பண சம்மந்தமான ஒழுங்குமுறைகள், அதன் பொருளாதார திட்டங்கள், நிறுவனங்கள் மேலும், இதற்கும் மேலாக அதன் சுயநலமான வியாபார நியமங்கள், செல்வத்தை அடிப்படையாக கொண்ட அதன் வகுப்பு பிரிவினைகள், இவை யாவும் அநீதியையும் மக்களின் பாடுகளையுமே குறிப்பிடுவதாக இருக்கின்றன. இவையெல்லாம் இந்த நேரத்தின் நியாயத்தீர்ப்பில் சமூக நிறுவனங்களின் மேல் தீவிரமாக பிரயோகிக்கப்படுகிறது. வெள்ளியைப் போன்ற கேள்விக்கும்,

பொன்னான தரத்திற்கும் முடிவில்லாத விவாதங்கள் சாட்சியாக உள்ளன. முதலீடு மற்றும் உழைப்புக்கு இடையிலான ஓயாத சர்ச்சை. பெருங்காற்றால் பேரிரைச்சலோடு அலைமோதும் கடல் அலை போல், தற்போதைய சமூக அமைப்புக்கு எதிராக ஒருமுகப்பட்ட முணுமுணுப்பின் எண்ணில்லா குரல்கள் ஒ-க்கின்றன. விசேஷமாக வேதத்தில் காணப்படுகின்ற நீதி நெறிமுறைகளை அங்கீகரித்து கடைப்பிடிக்கிறோம் என்று கூறிக்கொள்கிற கிறிஸ்தவ ராஜ்யத்துக்கு எதிராக ஒ-க்கிறது.

மொத்தத்தில் உலகத்துக்கு கூட, கிறிஸ்தவ ராஜ்யத்தின் நியாயத்தீர்ப்பில், தேவனுடைய வசனமே அளவு கோலாக இருக்கும். புறஜாதியார், “உங்கள் புத்தகத்தைப் போல நீங்கள் நல்லவர்களாக இல்லை,” இன்னும் ஆசீர்வதிக்கப்பட்ட கிறிஸ்துவை கோடிட்டுக் காட்டி, “உங்களுக்கு மாதிரியாய் இருப்பவரை நீங்கள் பின்பற்றவில்லை” என்கின்றனர். புறஜாதியாரும் கிறிஸ்தவ ராஜ்யமும் அன்பின் சட்டத்தையும், பொன்னான பிரமாணங்களையும் கையிலெடுத்துக் கொண்டு கிறிஸ்தவர்களின் போதனைகள், நிறுவனங்கள், கோட்பாடுகள் மற்றும் பொதுவான கிறிஸ்தவ முறைமைகள் ஆகியவைகளை அளந்து பார்க்கின்றன. எல்லாமே அரண்மனை சுவரில் எழுதப்பட்ட விநோதமான கையெழுத்தாகிய, “நீ தராசிலே நிறுத்தப்பட்டு, குறையக் காணப்பட்டாய்” என்ற சத்தியத்துக்கு சாட்சியாய் இருப்பது போலவே இருக்கின்றன.

தற்கால சமூக அமைப்புக்கு எதிரான உலகத்தின் சாட்சியம் பூமியின் எல்லா இடத்திலும் எல்லா தேசங்களிலும் கேட்கப்படுகிறது. இது ஒரு தோல்விமயம் என்று எல்லா மனிதரும் அறிக்கை பண்ணுகின்றனர். எதிர்ப்புகள் எல்லாம் அதிகப்படியாகவே நடைமுறையில் இருக்கின்றது. உலகம் முழுவதிலும் அபாய ஒ-யை பரப்பிக்கொண்டும் இருக்கிறது. தற்போதுள்ள நிறுவனங்களின் எல்லா நம்பிக்கைகளுமே படுமோசமாக அசைக்கப்படுகின்றன. நிரந்தரமாயும், சடுதியாயும், குழப்பங்களாலும் மற்றும் வேலை நிறுத்தங்களாலும் தொழிற்சாலைகளை முடங்கச் செய்கின்றன. மேலும் கிறிஸ்தவ உலகில் எந்த ஒரு நாடுமே இந்த தற்கால சமூக அமைப்பை எதிர்க்கும்

எதிர்ப்பை உச்சரிக்காமலோ, பின்பற்றாமலோ, கூடியமட்டும் கூடுதலாகவே அச்சுறுத்தாத நாடு எதுவுமே இல்லை.

திரு. கேர்லீல் என்பவர் கூறுகிறார்: “இங்கிலாந்தின் தற்போதைய தொழிற்சாலைகள் ஒரு மாபெரும் துர்நாற்றம் வீசும் தொற்று வியாதியைப் போன்ற சக்தியான சிறையாக மிகவேகமாக மாறிவருவதாகத் தோன்றுகிறது. சரீரப்பிரகாரமாயும், ஒழுக்கத்திலும் அச்சமுட்டும் ஒரு கொடூரமான தற்போதைய கொல்கதாவாக, ஆத்துமாவும், சரீரமும் உயிரோடு புதைக்கப்படும் இடமாகவும் மாறி உள்ளது. முப்பது ஆயிரம் தையற்காரிகள் அதிவேகமாக உயிரைக் கொடுத்து வேலை செய்கிறார்கள். மூன்று மில்-யன் நொடிந்து போனவர்கள் வெறுமையாய் இருக்க வேண்டிய கட்டாயத்தினால் அழிவுக்குள் தள்ளப்பட்டு தையல் வேலை செய்யும் பெண்களின் விரைவான மரணத்துக்கே உதவி செய்வதாகவும் இருக்கிறது. இவையாவும் முற்றிலும் நம்பிக்கையற்ற நிலைமையையே குறிக்கிறது.”

“எங் மேன்” என்ற மற்றொரு பத்திரிகையி-ருந்து கீழ்க்கண்ட காரியத்தை கோடிட்டு நாம் காட்டுகின்றோம். “உலகம் மேம்பட்ட நிலை நோக்கி வளர்கிறதா?” என்ற தலைப்பில் கீழ்க்கண்டவாறு சொல்கிறது: “வ-மையான மனிதன் நேர்மையான கடும் உழைப்பை வாஞ்சிக்கிறான். ஆனால், பசியும், நிர்வாணமுமான வேதனை போராட்டத்தையே நிரந்தரமாய் கொண்டிருக்கிறான். அநேக சமயங்களில் பலருக்கு தன் குடும்பத்தின் கஷ்டங்களையும் சுமக்கும் கூடுதல் துயரமும் சேர்ந்து விடுகிறது. மற்றொரு பக்கம் அபரிதமான செல்வம் பெரும்பாலும் பேராசையுடனும், அநீதியுடனும் சேர்ந்தே இருக்கின்றன. ஏழைகள் படுமோசமாய் பட்டினி கிடக்கும் போது இந்த செல்வந்தர்கள் பெரும்பாலும் தங்கள் சகோதரர்களின் தேவைகளை அலட்சியம் செய்கின்றனர். அதோடு சங்கடமான நிலையில் லாசருக்கள் (ஏழைகள்) பிரசித்தி பெற்றவராகிவிடக்கூடாது என்று அக்கறை கொள்கின்றனர். ஆயிரக்கணக்கான வா-பர்கள் மூச்சுத்திணரும் வசதியற்ற கடைகளிலும், விரும்பத்தகாத நிலையின் பண்டகசாலைகளிலும் வலுக்கட்டாயமாய், வாரத்தில் 70, 80 மணி நேரம் வேலையில் அடிமைப்படுத்தப்படுகின்றனர். இவர்களுக்கு சரீரம் மற்றும் மனத்தளவிலான பொழுதுபோக்கோ சற்று ஓய்வோ கிடைக்காத

அளவுக்கு தொடர்ச்சியான வேலை. கிழக்கிந்திய நாடுகளில் பெண்கள் துணி தைப்பதிலும் அல்லது தீப்பெட்டி செய்வதிலும் முழுநாளும் உழைத்துப் பெறும் கூ-யில் ஒரு படுக்கையை வாடகைக்கு கூட எடுக்கமுடியாது. அல்லது தங்கும்படியாக தனி அறையை பற்றி பேசக்கூட முடியாது. பெரும்பாலும் பட்டினி அல்லது நெறிதவறிய வாழ்க்கை என்று எதையாவது ஒன்றை தீர்மானித்துக்கொள்ளும் கட்டாயத்துக்கு தள்ளப்படுகிறார்கள். மேற்கத்திய நாடுகளில் சிற்றின்பமும் பாவமும் பொதுப் பாதைகளாய் இருக்கின்றன. ஒவ்வொன்றும் பெலவீனத்துக்கும் கபட்டுத்தனத்துக்கும் கண்டனம் கூறுவதாய் நிற்கின்றது. வா-பரைக் பொறுத்தமட்டில் சூதாடி சிறைக்குச் செல்கின்றனர். குடியினால் தங்களையே கல்லறைக்குள் சடுதியாய் வைக்கின்றனர். எல்லா மதிப்பிற்குரிய செய்தித்தாள்களிலும் குதிரைப் பந்தயத்தைக் குறித்த நீண்ட அறிக்கைகள் ஆக்கிரமித்துள்ளன. மேலும், கிறிஸ்தவ அரசாங்கங்கள் ஒவ்வொரு தெருமுனைகளிலும் பொதுவிடுதிகளை ஸ்தாபிக்க அனுமதிக்கின்றன. பாவம் எளிதாக்கப்படுகிறது. தவறான நெறிகள் ம-வாகிப் போனது. வியாபாரத்தில் சூழ்ச்சியே வியாபித்து இருக்கிறது. அரசிய-ல் கசப்பும், மதத்தில் ஆர்வமின்மையுமே இருக்கிறது.”

பிலடெல்பியா பிரஸ், சற்று காலத்துக்கு முன் கீழ்க்கண்டதை பிரசுரித்தது : “அபாயம் எதிர்கொள்கிறது! பெரும் பணக்காரர், பரம ஏழை என்ற 2 பெரும் வகுப்புகள் நியூயார்க் நகரை இரண்டாகப் பிரிக்கிறது என்பதில் சந்தேகமே இல்லை. கடின உழைப்புடைய, நியாயமானதை செய்யும் ஜனமாகிய நடுத்தவர்க்கமானது கொஞ்சம் கொஞ்சமாக மறைந்து வருகிறது. அதுவும், ஒன்று உலக சொத்துக்களையுடைய மேல்துத்துக்கோ அல்லது வறுமையின் கீழேயோ சென்றுவிடுகிறது. இந்த இரண்டு வகுப்புகளின் இடையே மிகவேகமாக வளரும், குறிப்பிடும்படியான தீமையை விளைவிக்கக்கூடிய வகுப்பு ஒன்று மறுப்புக்கிடமில்லாமல் காணப்படுகிறது. இங்கு சிலமனிதர் உண்டு. அவர்கள் \$ 10,000,000ம், \$ 20,000,000, மதிப்பு சொத்து உடையவர்கள். உங்களுக்கு அவர்களைப் பற்றி அதிகம் ஒன்றும் தெரியாம-ருக்கலாம். எனக்கு ஒரு பெண்மனையைத் தெரியும். அவர் ஒரு பிரமாதமான வீட்டில்

வசிப்பவரும், ஒரு மந்திரியினுடையதைப் போன்ற வாழ்க்கை முறையையும் கொண்டவர். குறைந்தபட்சம் \$. 30,000,000த்தை ஐந்து வருடங்களுக்குள்ளாய் செலவழித்தவர், அவரது இறப்புக்கு முன் தர்ம நெறி கொடைகளே \$.7,000,000க்கு குறைவில்லாமல் எட்டிவிடும். அவரது வீட்டில் ஓவியங்கள், வைரங்கள், சிற்பங்கள், விலையேறப்பெற்ற கற்கள், தரமான தங்கம் மற்றும் வெள்ளியிலான பொருட்கள், கற்பனைத் திறனுடைய விலையேறப் பெற்ற கலைப்பொருட்கள் ஆகியவைகள் ஏறக்குறைய \$.1,500,000 மதிப்புடையவைகளாக இருக்கின்றன. ஆனால், இவருக்கு அண்டை வீட்டார் இவரை விட பல மில்-யன் பணக்காரர்களாக இருக்கின்றனர். இங்கு வாழும் மனிதரில் சிலர் 20 வருடங்களுக்கு முன் கேத்தம் தெருவில் துணிகளை விற்றவர்கள். இன்றோ வருடம் \$.100,000 செலவிடும் வாழ்க்கையை வாழ்கின்றனர். இவர்கள் அணியும் அணிகலன்கள் \$. 25,000 மதிப்புடையவை.

“என்னோடு மேடிசன் அவென்யூகாரில் ஒருநாள் வாருங்கள், மழையோ வெயிலோ காலை 10 மணி முதல் மாலை 5 (அ) 6 மணிக்குள் ஒரு காருக்கு பின் ஒரு கார் என்று வரிசையாக அதில் நெருக்கமாக பெண்மணிகள் அமர்ந்து செல்வதை உங்களுக்கு காண்பிக்க முடியும். \$.500 முதல் \$.5000 வரை பெறுமானமுள்ள வைர காதணிகளையும், கையுறையிடாத சிவந்த, பெருத்த கைகளில் மின்னும் அணிகலன்களுடன் செல்வர் என்னுடன் ஸ்டியூ ஆர்ட்ஸ் பழைய கடை, 9ம் வீதியின் மூலை மற்றும் பிராட்வே, 30ம் வீதி மற்றும் பிராட்வேவுக்கு ஏதாவது ஒருநாள் வாருங்கள். ஞாயிறு மற்றும் விடுமுறை நாட்கள் அல்லது விசேஷ தினங்களில் அல்ல, எல்லா நேரமும் கூட்டம் கூட்டமாய் பெண்கள் நீர்நாய் தோ-லான கால்வரையிலான உடுப்புகளுடன், இவை \$. 500 முதல் \$. 5000 வரை பெறும், இதனுடன் வைர காதணி, மோதிரங்கள், மற்றும் விலையேறப்பெற்ற ரத்தினக்கற்களை அணிந்து, அலங்கார கைப்பைகளில் பணத்தை நிரப்பிக்கொண்டு வருவதை உங்களுக்கு காட்டுகிறேன். இவர்கள் நியூயார்க்கை நிரப்பிவரும் புதுப்பணக்காரர்களாக காணப்படுகிறார்கள்.

“இதே வீதியில், அதே நேரத்தில் 1 டாலர் பணத்தை மிகப்பெரிய அதிர்ஷ்டமாய் கருதும் ஆட்களையும் உங்களுக்கு என்னால் காட்டமுடியும். அவர்கள் உடைகள் கிழிந்து, கந்தையுடன்

மிகவும் அவலமாய் காணப்படுவர். அவர்களது பிடியளவு ஆகிப்போன இடுப்பில் கிழிந்த காற்சட்டை, கயிறு அல்லது மெல்-ய சரடு அல்லது குண்டுசியால் இறுக்கி கட்டப்பட்டிருக்கும். காலுறை அணியாத பாதங்கள் தரையில் தேய்ந்து நடந்து கொண்டிருக்கும், முகத்தின் நிறம் மாறி, முகத்தின் தாடி நீண்டு வளர்ந்து தலைமுடிபோல் அலைமோதும், கைகள் சிவந்து, நகங்கள் வளர்ந்து வளைந்து போய்க் காணப்படும். இந்தக் கூரிய நகங்கள் இந்தப் புதுப்பணக்காரர் மீது பாய எவ்வளவு நேரம் பிடிக்கும்? தவறாய் புரிந்துக்கொள்ள வேண்டாம். இந்த எண்ணம் (பிறந்து) உருவாகிவிட்டது. இந்த உணர்வு வளர்கிறது. இந்த உணர்வு சீக்கிரமாகவோ தாமதமாகவோ நிச்சயம் வெடிக்கும்.

“நேற்று இரவு தான் 14வது வீதி வழியே நடந்து வந்தேன். அதில் ஒருசில வீடுகள் மட்டுமே விடப்பட்டிருக்கின்றன. அவைகளின் ஒன்றின் முன்னே பார்த்தபோது, கதவி-ருந்து நடைபாதை வரை ஒரு விதானம், அதனடியில் மிகவும் நேர்த்தியாய் ஆடை அலங்காரம் செய்த பெண்கள், தங்கள் பாதுகாவலர்களுடன் தங்கள் வாகனங்களி-ருந்து திறந்திருந்த கதவுக்கு சென்றார்கள். அதி-ருந்து ஒளி வெள்ளமும் இசையொ-யும் வந்தது. நான் கூட்டத்தினூடே நின்றேன், மிகப்பெரிய கூட்டம். ஒருநிமிடம் என்னுள் ஒரு எண்ணம் உதித்தது. ஏதாவது செய்தாலொழிய, அதுவும் வெகுவினையில், நிச்சயமாய் வெடிக்கப்போகும் ஒரு புரட்சி, திடீர் கிளர்ச்சி ஒன்று வெடிக்கப்போவது தவிர்க்கமுடியாததாய், அதுவும் மிக விரைவில் செய்யப்படாவிட்டால் மிகவும் நிச்சயமானது என்று என் மனது கூறியது. தற்போதுள்ள கேடுகளை அகற்ற மட்டுமின்றி, அது பரம ஏழைகள் மூலம் பெரும்பணக்காரருக்கு எதிராக செய்யப்படுகின்ற ஒன்றாகவும் இருக்கிறது. அந்தப் பெண்மணிகளின் பேச்சு அவ்விதம் நம்மை நினைக்கத் தூண்டுகிறது. மேட்டிமை, பெருமை, கேட்டுக்கு காரணமானவை, மூர்க்கமானவை என்று தேவையான எல்லாமும் அங்கிருந்தன. அங்கு தேவைப்பட்டதெல்லாம் ஒன்றே அது ஒரு தலைவர் மட்டுமே.”

வியர்வை சிந்தும் அடிமைத்தனமும், வேலையற்ற ஜனக்கூட்டத்தின் அவலநிலையும், மிகக்குறைந்த கூ- பெறும் மற்றொரு பட்டாளமும், மிகவும் சொகுசும், அளவுக்கு மிஞ்சிய

சொத்துக்களின் ஊதாரித்தனமும் ஒன்றுக்கொன்றுடன் இந்த உலகத்தில் முரண்பாடடைகிறது. இதையே லண்டன் பத்திரிகை கொஞ்ச நாட்களுக்கு முன் கூறியதாவது :

“ஒரு கோடீஸ்வரரின் மாளிகை. திரு. கொர்ண-யு வேண்டர் பில்ட் நியூயார்க்கைச் சேர்ந்த கோடீஸ்வரர், ரயில்வேயில் பெரும்புள்ளி. சமீபத்தில் அவரது புதிய மாளிகையை ஒரு மாபெரும் நடன அரங்கத்துடன் திறந்துள்ளார். இந்த சுமாரான மாளிகையில் வெறும் 10 ஆட்கள் மட்டுமே அதுவும் வருடத்தில் 6 மாதத்துக்கு மட்டும் தங்குவதற்காகும் ; மற்ற 6 மாதத்திற்கு அவ்விடு பூட்டியே வைக்கப்படும். 57வது வீதி, 5வது அவென்யூவில் இருக்கும் இதன் மதிப்பு \$.1,000,000. ஸ்பெயின் கட்டிய வடிவமைப்பை வெளியிலேயும், சாம்பல் நிற கற்களால் கட்டப்பட்டு, சிகப்பு முகப்புடன், கோபுரங்களும், கொத்தளங்களுடன் கட்டப்பட்டு இருந்தது. இது கம்பீரமான மாடங்களுடனான மூன்றுமாடி கட்டிடமாகும். நியூயார்க்கில் இருக்கும் தனியார் நடன அரங்குகளிலேயே இதுவே பெரியது. 75 அடி நீளமும், 50 அடி அகலமும் உடையது. 6வது லூசியின் பாணியில் வெள்ளியும் தங்கமுமாய் அலங்கரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதன் மேல் கூரை பெரும் மதிப்பு பெறும், இரட்டை கூம்பு வடிவத்தில், மன்மதன் மற்றும் அழகிய மங்கைகளின் வண்ணத்தீட்டுதலுடன் அலங்கரிக்கப்பட்டிருந்தது. இந்த வேலைப்பாடுகளுடைய பூக்களும், அதன் மையத்தில் மின்சார சரவிளக்கும், நடுவில் பிரம்மாண்டமான படிக சரவிளக்கு ஒன்றும் தொங்கவிடப்பட்டிருக்கும். அரங்கத்தின் தரை முதல் மேற்கூரை வரை இயற்கை மலர்களால் இரவில் அலங்கரிக்கப்படும். அதன் மதிப்பு\$.1,000; அதன் பொழுது போக்கு அம்சங்களுக்கு\$.5,000 வரை இருக்கும்; இதன் தோட்டம் போல் பெரிதானது ஒன்று இந்த உலகில் இல்லை ; ஏனெனில் ஒரு சாதாரண பட்டணத்தின் அளவில் அது இருந்தது. அதற்காக \$.70,000 கொடுக்கப்பட்டது. \$.25,000 மதிக்கத்தக்க ஒரு வீட்டை பூந்தோட்டம் அமைக்க வேண்டி அழிக்க வேண்டியிருந்தது.”

சான்பிரான்சிஸ்கோ, க-போர்னியாவில் தொழில் என்ற பத்திரிக்கையில், இந்த நாட்டின் இரு பணக்காரர்களின் அளவுக்கு மிஞ்சிய ஊதாரித்தனத்தை குறித்து கீழ்க்கண்டவிதம் விமர்சித்து வெளியிட்டது:

“பாரிசில் நடந்த தி வேன்னமேக்கர் இரவு விருந்தும், நியூபோர்டில் நடந்த வெண்டர்பில்ட் இரவு விருந்தும் சேர்ந்து குறைந்தது \$.40,000 பிடித்திருக்கலாம். சொல்லப்போனால் அதைவிட அதிகமாகவும் ஆகியிருக்கும் எனலாம். இந்த தேசத்தில் ஏற்படப்போகும் மாறுதலுக்கு ஒரு முன்னெச்சரிக்கையாகவே இவ்வித நிகழ்ச்சிகள் இருந்தன. நூற்றுக்கணக்கான ஆடம்பர செலவீனங்களுக்கு இது ஒரு மாதிரி மட்டுமே, முடிவு வருவதற்கு முன்னே ரோம் நகரிலும் இதையொத்த விருந்துகள் நடக்கலாம், ஒரு நூற்றாண்டுக்கு முன் நடந்த புரட்சிக்கு இவ்வித ஆடம்பரங்களே கட்டியம் கூறின. ஆடம்பரம் மற்றும் தீயவழிகளில் வெளிநாட்டில் இருக்கும் அமெரிக்கர்கள் வருடத்திற்கு செலவிடும் பணமானது நமது நாட்டின் வருடாந்திர வருமானத்தில் 1/3 ஆகும் என மதிப்பிடப்படுகிறது.”

நேஷனல் வியூ என்கிற பத்திரிக்கையில் முன்னொரு காலத்தில் நியூயார்க் நகரத்தின் சமூகத்தலைவராக இருந்த வார்ட் மெக்அ-ஸ்டர் கொடுத்த மிகவும் கவனத்தைத் தூண்டும் ஒரு துண்டு செய்தி கீழ்க்கண்டபடி கூறுகிறது :

“சராசரியான நிலையிலுள்ள கணவன், மனைவி, மூன்று குழந்தைகளுடைய ஒரு குடும்பத்தின் வருட செலவானது \$. 146,945. இதில் வீட்டு வாடகை நகரமானால்\$. 29,000, கிராமமானால்\$.14,000; கிராம வீட்டின் செலவு \$.6,000; வீட்டு வேலைக்காரரின் ஊதியம் \$.8,016; வீட்டுச் செலவு வேலையாட்களின் ஊதியத்துடன் \$. 6,000; அவரது மனைவியின் உடுப்புகள் \$.10,000; அவரது உடுப்புகள் \$.2,000; குழந்தைகளின் ஆடை, மற்றும் கை செலவுக்கு \$. 4,500; குழந்தைகளின் பள்ளிச் செலவுகள்\$. 3,600; நடனம் விழாக்களுக்கான செலவுகள் \$.7,000; விருந்து உபசாரங்களுக்கு \$.6,600; நாடக அரங்கத்துக்கு\$.4,500, திரை அரங்கு செலவு மற்றும் அதன் பிறகான இரவு விருந்துகளுக்கு \$.1,200; தினசரி பத்திரிக்கை, மாத இதழ்களுக்கு \$.300; புத்தகங்கள்\$.500; திருமண மற்றும் விடுமுறை பரிசுகளுக்கு \$.1,400; ஆலய சந்தாவுக்கு \$. 300; கிளப் \$.425; மருத்துவருக்கு\$.800; பல்மருத்துவருக்கு\$.500; கிராமத்தில் இருக்கும் வீட்டிற்கு போய்வரும் வீட்டினரது செலவு \$.250, ஐரோப்பாவில் பிரயாணத்துக்கு\$.9000, தொழுவங்களுக்கு\$.17,000.”

சன்சி எம்.டிம்யூ சொல்கிறதாவது:

“அமெரிக்க ஐக்கிய நாட்டில் 50 நபர்கள் நாட்டின் பொருளாதாரத்தையே தங்கள் கட்டுப்பாட்டில் வைத்திருக்கின்றனர். அவர்கள் ஒரு முடிவுடன் கூடினால் 24 மணி நேரத்தில் எல்லா போக்குவரத்து மற்றும் பொருளாதாரத்தை ஸ்தாபிக்கச் செய்ய முடியும். எல்லா வியாபாரத்தையும் நிறுத்தி வைக்கவும் முடியும். இந்த 50 பேர் தாங்கள் நினைக்கும் நேரத்தில் பணபுழக்கத்தை கட்டுப்படுத்தி பெரும் பீதியை உண்டு பண்ணக்கூடும்.”

சபை அதிகாரங்களைப் பற்றிய உலகத்தின் தீர்ப்பு

சபையை குறித்ததான விமர்சனம் முடியாட்சி மற்றும் பிரபுக்களாட்சியைப் போலவே அத்தனை கடுமையாகவே இருக்கிறது. ஏனெனில் அவை சுயவிருப்பங்களுக்காக செய்யப்பட்டவை என்று நன்கு உணரப்பட்டிருந்தது. இந்த மனவெழுச்சிகளுக்கு கீழ்கண்டவைகள் எடுத்துக்காட்டுகளாக கூறப்பட்டுள்ளன:

தி நார்த் அமெரிக்கன் ரிவ்யூ என்ற பத்திரிக்கை சில ஆண்டுகளுக்கு முன் ஜான் எட்கர்டன் ரேமண்ட் என்பவரால் எழுதப்பட்ட ‘சபையின் சரிவு’ என்ற கட்டுரையை வெளியிட்டிருந்தது. இதில் சபைக்கு (தேவலாயங்களுக்கு) இதிரான சக்திகளைக் குறித்தும் முடிவில் நிச்சயம் அவை அழிவுக்கே கொண்டுவீடும் என்பதைப் பற்றியும் அவர் கூறியிருப்பதாவது:

“கிறிஸ்தவ சபை தற்போது மிகுந்த முரண்பாடான போராட்டத்தின் நடுவில் இருக்கிறது. கிறிஸ்தவ மதம் நிறுவப்பட்டது முதல் இல்லாத அளவு அநேக எதிர்சக்திகள் அதன் மீது அடுத்தடுத்து படையெடுக்கின்றன. ‘உலக சக்தி’ என்று சில வேதாந்திகள் குறிப்பிடும் தற்போதுள்ளதைக் காட்டிலும் வ-மையாக இருந்ததில்லை. சபையானது ஏதோ காட்டுமிராண்டித்தனமான ஜனங்களினாலோ அல்லது மூடநம்பிக்கையுடைய வேதாந்திகளாலோ அல்லது புராணங்களை நம்பும் மதங்களின் ஆசாரியராலோ எதிர்க்கப்படாமல், மிகவும் மேன்மையான கலாச்சாரமும், ஆழ்ந்த கல்வியும், ஆழமான

தெளிவான ஞானமும் உடைய தேசங்களாலே எதிர்க்கப்படுகின்றன. தனது வளர்ச்சிப் பாதை முழுவதிலுமே ‘உலக சக்தி’யால் தொடர்ந்து எதிர்க்கப்பட்டு அதை சமாளித்ததால் சபை உயர்வான நிலையை பெற்றமைக்கு அடையாளமாகவும், மனித சிந்தனைக்கு ஒரு சீரிய குறிக்கோளாகவும் இருக்கிறது.

“மேலும் (அவளது) சபையின் எதிர்ப்பாளர்கள் யாவருமே வே-க்கு அப்பால் இருக்கவில்லை. நீண்ட அங்கிகளை அணிந்தும், தன் அதிகாரத்தின் குரலோடும், உலகுக்கு தன்னை அடையாளம் காட்டிக்கொண்டும், அவளுக்குள் இருப்பவரில் அநேகர் அவளது தலைமையை தூக்கியெறிந்து, அவளது மேன்மையை குறித்து வாதிடவும் தயாராக இருக்கின்றனர். சபையின் சட்டதிட்டங்களுக்கு இன்னும் கீழ்ப்படிந்து கொண்டிருக்கும் திரளானவர்கள் தற்போது கேள்வி கேட்க ஆரம்பித்திருக்கின்றனர். சந்தேகம் என்பதே கீழ்ப்படியாமல் மற்றும் கைவிடுதலுக்குமான முதல்படியாய் இருக்கிறது. சபைகளில் எத்தனை உண்மையுள்ள ஆத்துமாக்கள் தங்கள் ஆவியில் வேதனையோடு முன்குகின்றன என்பதையும், துன்பம் அனுபவிக்கின்றன என்பதையும் உலகத்தால் அறியமுடியாது. ஆனால், இன்னமும் தங்கள் நாவை அடக்கி வாயை மூடி மனசாட்சியின் நிமித்தம் பேசாமல் மௌனமாய் இருக்கின்றனர். தங்கள் சகோதரர் குற்றப்படுத்தப்படாதபடிக்கு இப்படி இருக்கின்றனர். அவர்கள் அமைதலாய் இருப்பது கண்டனத்துக்கு பயந்து அல்ல. ஆனால் காலம் கடந்துவிட்டது, சபை தவறு செய்யாமலேயே நேர்மையற்றது என குற்றப்படுத்தப்படும் என்பதற்காகவே.”

மேலும், அவர் கூறுவது, தற்போதைய தேவை, புதியதொரு சுவிசேஷம் அல்ல. ஆனால், பழைய சுவிசேஷம் புதிய அர்த்தங்களுடன் ஆகும்.

“எல்லா இடத்திலும் கிறிஸ்தவத்தை தோற்றுவித்தவரது உண்மை போதனைகளை விளம்பரப்படுத்துவதே அதிகப்படியான தேவையாய் இருக்கிறது. மலைபிரசங்கமே அநேக தெய்வீக வேதாந்தங்களுக்கான பொழிப்புரையாக இருக்கிறது. ‘இதையே பிரசங்கி,’ இதையே ‘பிரசங்கி’ என்று எல்லா சீர்திருத்த குழுக்களும்

எல்லா இடங்களிலும் கூக்குர-டுகின்றன. பிரசங்கிப்பது மட்டுமன்றி அதற்கு எடுத்துக்காட்டாகவும் இரு என்றும் கூறுகின்றன. 'இந்த போதனைகளை உறுதிப்படுத்தும் வகையிலான உங்கள் முன் உதாரண செய்கைகளை எங்களுக்கு காண்பியுங்கள். அப்பொழுது நாங்கள் உங்களை நம்புவோம். இயேசுவையும், உங்களையும் பின்பற்றுவோம் என்கின்றனர்.'

"ஆனால், இங்குதான் முரண்பாடான கருத்து இருக்கிறது. சபையானது கிறிஸ்துவின் போதனைகளையும் அவரது நற்செய்தியையும் பரப்பும்படியும் உறுதியாய் கூறுகிறது. உலகமானது அதைக் கேட்டபின் பதில் கூறுகிறது: 'நீங்கள் சத்தியத்தை தவறான வழியில் மாற்றிவிட்டீர்கள்.' மேலும் மதநம்பிக்கையற்ற உலகம் ஒரு நம்பிக்கை உள்ள சபைக்கு அதனுடைய மதகோட்பாடுகளை போதிக்கும் பரிதாபமான காட்சியை பாருங்கள்! இதுயுகத்தின் ஒரு குறிப்பிடத்தக்க முக்கியமான அடையாளமாக இருக்கிறது. மேலும் முழுவதும் புதுமையாகவும் உள்ளது. ஆதிமுதல் உலகத்தில் 'மருத்துவரே முதல் உங்களை குணப்படுத்திக் கொள்ளுங்கள்' என்ற சொல் பழக்கத்தில் இருந்து வந்தது. ஆனால், நவீன காலத்தில் 'மருத்துவரே உங்களுக்கு நாங்கள் சிகிச்சையளிக்கிறோம்' என்று சொல்ல மனிதன் துணிந்துவிட்டான்.

"ஏழைகளும் நெருக்கப்பட்டவர்களும், நசுக்கப்படுகிறவர்களும், துன்பப்படுகிறவர்களும் தங்களது நன்மையான உபகாரங்களுக்கு பரலோகத்தை ஏற்றெடுத்து பார்க்கும்படி போதிக்கப்பட்டிருக்கும் போது, பரிசுத்த ஆசாரியரும், எல்லா வசதிகளும் அமையப்பெற்ற இளவரசர்களும், இராஜரீக ரத்தாம்பரத்தில் அலங்கரித்துக்கொண்டு அதிமேன்மையானவற்றில் தங்கள் நாளை கழிக்கிறார்கள். பூச்சி, துரும்பு, கள்ளர்களால் அழிக்கப்படக்கூடிய உலக சம்பத்துக்கள் மீது படுத்திருக்கிறார்கள்; தங்கள் மனசாட்சியற்ற தன்மையில் கடவுளுக்கும் தேவதைகளுக்கும் பணி செய்கிறார்கள்; இதையெல்லாம் பார்க்கும் போது அவர்களது உத்தமநிலை மீதே சந்தேகம் கொள்கின்றனர்.

"மேலும் தற்போது எல்லா உண்மை சத்தியங்களும் சபையில் இல்லை என்று உறுதியாய் கூறுவதுடன், சபை சக்தியற்றது; அசம்பாவிதங்களை அதனால் தடுக்க இயலாது; வியாதியஸ்தர்களை குணப்படுத்த இயலாது; பசியாய் இருப்பவரை போஷிக்கவோ, நிர்வாணிகளை உடுத்தவோ இயலாது; மரித்தவரை உயிருடன் எழுப்ப இயலாது; ஆத்துமாக்களையும் இரட்சிக்க இயலாது என்றும் கூறுகின்றனர். மேலும், சபை மிகவும் பெலவீனமாய் இருக்கிறது. இத்தனை உலகப்பிரகாரமானதாய் இருக்கின்ற இது ஒரு தெய்வீக ஸ்தாபனமாய் இருக்க முடியாது என்கின்றனர். வெகுவினையிலேயே ப-பீடங்களை வெறுமையாய் விட்டுவிடலக ஆரம்பித்துவிட்டனர். 'சபையின் மாசற்ற தன்மையை, சபையின் சட்டதிட்டங்களால் வரும் பயன்களை, அல்லது சபைக் கோட்பாட்டில் உள்ள சத்தியத்தை நிராகரிப்பதினால் மதத்தின் சக்தியையே மறுத-ப்பதாய் ஆகிவிடாது' என்கின்றனர். கிறிஸ்தவத்தின் வெளியரங்கமான தோற்றத்தைக் குறித்தே சபையுடன் போராட்டமே தவிர கிறிஸ்தவத்துடன் அல்ல. தெய்வீக சத்தியத்தோடு சபை காரியங்களுக்கான பயபக்தி மிகுந்த இணக்கத்தோடு இருக்கிறது. இந்த பூமியை தன் பாதபடியில் போட்டவரும், அவரது தொடுதலே ஜீவனும், அவரது புன்சிரிப்பே இரட்சிப்புமான கம்பீர மனிதர் (இயேசு) மீதே எங்கள் அன்பும், ஆழ்ந்த மதிப்புமே தவிர இவருக்கு பிரதிநிதி என்று உரிமை பாராட்டும் நிறுவனங்கள் மீது அல்ல.

"தன்னைப் பழி கூறுபவர்களை பார்த்து சபையானது இவர்கள் அவிசுவாசிகள் என்று பகிங்கரமாய் குற்றம் சாட்டிவிட்டு, தன் சொத்துக்களை பெருக்குவதிலும், ஆலயங்களையும், அரண்மனைகளையும் கட்டுவதிலும், ராஜாக்களோடு ஐக்கியப்படுவதிலும், செல்வந்தர்களுடன் உடன்படுவதிலும் தன்வழியே போய்க்கொண்டிருக்கிறது. இதனால், சபையை எதிர்ப்பவர்களது பட்டாளம் எண்ணிக்கையிலும், வ-மையிலும் நாளுக்கு நாள் பெருகிக்கொண்டே வருகிறது. சபை தனது மேன்மையை இழந்துவிட்டது. அதன் அதிகாரம் கடந்து போய்விட்டது. தற்போது வெறும் நிழலாய், அடையாளமாய் மட்டுமே நிற்கிறது. இழந்துபோன தனது ஆதிக்கத்தின் உச்சத்தை

மறுபடியும் பெறுவது இயலாததாகிவிட்டது, மட்டுமன்றி மீண்டும் தனது அரியணைக்கு திரும்புவது இயலாததாகிவிட்டது. தனது ஒட்டுமொத்த ஆளுகையின் கனவு ஒரு ஏமாற்றமாகிப் போனது. அதன் செங்கோல் நிரந்தரமாய் உடைந்துபோனது. ஏற்கனவே நாம் மாறுதல்கள் அடையும் காலகட்டத்தில் இருக்கிறோம். இந்த யுகத்தின் இந்த புரட்சிகரமான இயக்கங்கள் பொதுவானதாகவும், எதிர்க்குமுடியாததாகவும் இருக்கின்றன. அரியாசனங்கள் ஆட்டம் காண ஆரம்பித்துவிட்டன. ராஜாக்களின் அரண்மனைகளுக்குக் கீழே ஒடுக்கப்பட்டவர்களின் எரிமலை இருக்கின்றது. அரியணைகள் தலைகீழாய் கவிழும்போது பிரசங்க மேடைகளும் விழும்.

“முற்காலத்தில் நடந்த மத எழுச்சிகள் பெரும்பாலும் தற்கா-கமானதும், உள்ளுக்குள்ளேயே நடப்பவைகளுமாய் இருந்தன. ஆனால், உலகளாவியதொரு மத எழுச்சி வரவில்லை. தேவனைப்பற்றிய நம்பிக்கையும் விசுவாசமும், மனிதன் மீதான அன்பும் மீண்டும் புதுப்பிக்கப்பட வேண்டும். பொதுவான சகோதரத்துவத்தைக் குறித்த பிரகாசமான கனவு உணரப்படவேண்டும். சபை காரியங்களுக்கான கொடுங்கோலாட்சிக்கு எதிராகவே இந்த விளைவு வரும் ; அதுவும் வெறும் முறைமைகளுக்கும் சடங்காச்சாரங்களுக்கும் எதிரான வகையில் இருக்கும்.”

திபோரம் என்ற பத்திரிக்கையில் 1890 அக்டோபர் மாதம் வெளியான ஒரு குறிப்பு. சமூக மற்றும் சபையின் பிரச்சனைகள் என்ற தலைப்பில் பிஷ்ப் ஹன்டங்டன் என்பவர் எழுதியதில் குறிப்பிடத்தக்க முக்கியமான கூற்றை கீழே தருகிறோம்:

“நியூயார்க் பொதுமண்டபம் ஒன்றில் திரளான பலதரப்பட்ட பார்வையாளர்கள் கூடி இயேசு கிறிஸ்துவின் நாமத்தை உற்சாகப்படுத்தி, சபையின் பெயரால் ஆரவாரித்து கொண்டிருந்தார்கள், ஒரு கேள்வியும் எழும்பவில்லை, எந்த பிரச்சனைக்கும் தீர்வு காணவில்லை, எந்த தீர்மானத்தையும் உறுதிப்படுத்தவில்லை, வேதத்தையும் விளக்கவில்லை; ஆனால் பாதி ஆராதனைக்கு மேல் ஏதோ பிரசங்கம் செய்தது போலவே

குறிப்பிடும்படியாய் இருந்தது. மேலும், ஜனங்கள் ‘கிறிஸ்துவும், சபையும்’ என்ற வார்த்தைகளை கனத்துக்குரிய அமைதி, எழுப்பதலான பக்தியோடு கேட்கும் போது இருந்த ஒரு காரியத்தையும் அவர் மேற்கோள் காட்டி குறிப்பிட்டதாவது: ‘பிற்காலங்களில் தொழிலாளிகள் சிந்திக்கவும், படிக்கவும் காரணங்களையும் பிரதிபலன்களையும் அறிய ஆரம்பித்த பிறகு தான் குழப்பமான இந்தக் கூட்டம் மூர்க்கத்தனமாய், சொல்லப்போனால் கனவீனமாய், ஒருவரை மதிக்கவும் மற்றவரை வெறுக்கவுமான இருவேறுவித செயல்களை செய்கிறது.”

பிரசித்திப் பெற்ற தீர்ப்புகளைப் பற்றிய பத்திரிகைகளின் பிரசுரங்கள் கீழ்க்கண்டவாறு உள்ளன :

“தி கத்தோ-க் ரிவ்யூ மற்றும் பிற செய்தித்தாள்கள் வற்புறுத்தி கூறுவது: ‘சிறைச்சாலைகளில் மதபோதனைகள் இருக்கவேண்டும் என்பதே.’ அது சரியே, நாம் அதையும் தாண்டிப் போகிறோம். சிறைச்சாலைக்கு வெளியேயும் அதாவது குடும்பங்களிலும், ஓய்வுநாள் பாடசாலைகளிலும் இந்த மதபோதனைகள் இருக்க வேண்டும். ஆம், நாம் பெருந்தன்மையில் அதிகமாய் எதையும் செய்ய இயலாது. சில சபைகளிலும் மதபோதனைகள் தேவை என்று விரும்புகிறோம். தீவிரமின்றி மிதமாய் இதை எடுத்துக்கொண்டால் அதிகப்படியான நல்ல காரியங்களை பெறமுடியாது.”

“ஒரு குறிப்பிட்ட சீர்திருத்தப்பள்ளியின் குருவானவர் கூறியதாவது : இருபது வருடத்திற்கு முன்னர் குற்றவாளிகளில் ஐந்து சதவீதம் ஓய்வுநாள் பாடசாலை மாணவராய் இருந்தார்கள். ஆனால், தற்போது எழுபத்தைந்து சதவீதம் உண்மை மற்றும் சந்தேகிக்கப்படும் குற்றவாளிகள் ஓய்வுநாள் பாடசாலை மாணவர்களாக இருக்கின்றனர். வேறு ஒரு போதகரும் கூட மது அருந்துபவர் புக-டத்தை குறித்த ஒரு கணக்கெடுப்பை கூறும் போது அங்கு என்பது சதவீதம் அப்படிப்பட்டவர்கள் என்றும், மற்றொரு இடத்தின் பெண் குற்றவாளிகள் அனைவருமே ஓய்வுநாள் பாடசாலையை சேர்ந்தவர்களே என்றும் கூறுகிறார். பத்திரிகைகள் இந்த செய்தியை குறித்து விமர்சிக்கும் போது, ‘பள்ளி என்று முற்காலத்தில் குறிப்பிட்டது சபையின் வளர்ப்பகமே.’ ஆனால்,

அதுவே கே-க்குரியதாக, கொடுரமானதாக மாறிக் கொண்டிருக்கிறது. என்ன செய்யப்பட வேண்டும்?”

சிக்காகோவில் ஞாயிற்றுக்கிழமைகளில் உலக கொலம்பியா பொருட்காட்சி நடத்துவதற்கு நடந்த கலந்தாய்வின் போது கீழ்க்கண்ட விவாதம் நடத்தப்பட்டது :

“சில சுகங்கள் போய்விட்டன. சிக்காகோவில் சினிமா அரங்குகளும், மதுக்கடைகளும் ஞாயிறுகளிலும் திறந்துள்ளது போல், தீமை ஒரு சமயம் மோசமாய் வந்தாலும் மிகவும் ஆறுதலான பிரதிப-ப்பு என்னவெனில் ஒரே ஒரு அமெரிக்க குடிமகன் கூட இதனுள் செல்லத்துணிய மாட்டான். இந்த விஷயத்தில் அப்போஸ்தலரும் ஆதிகிறிஸ்தவரும் இருந்த விதத்துக்கும் மேலாய் ஒருவரும் சேதமடையவில்லை. தங்களது கருத்துக்களை பிரஸ்தாபப்படுத்தும் பொருட்டோ அல்லது தங்கள் அயலாரை தாங்கள் இருக்க நினைப்பதற்கும் அதிகமாய் தேவபயத்துடன் இருக்கும்படி நிர்ப்பந்திக்கவோ போலீஸ்காரர்களையோ அல்லது ரோம இராணுவத்தையோ பயன்படுத்த அவர்கள் அனுமதிக்கப்படவில்லை. மேலும் அரசாங்கத்திடம் எந்த உதவியும் பெறாத ஒரு ஆரம்பநிலையில் கிறிஸ்தவம் இருந்தது. உண்மையில் நிந்திக்கப்பட்டு பாடுபட்ட கிறிஸ்தவம் உலகை நிச்சயமாகவே ஜெயித்தது.”

பொதுவான இந்தக் குழப்பம் நிறைந்த அந்த நாட்களில், சபையில் அநேகரும், உலகத்தாரில் அநேகரும் பெரும் குழப்பத்தினால் சிக்கித் தடுமாறினர். இவ்விதமான கருத்து சில காலங்களுக்கு முன் “நியூயார்க் சன்”னில் மிகத்தெளிவாய் கீழ்க்கண்டபடி கூறப்பட்டது :

“நாம் எங்கிருக்கிறோம்? நாம் எங்கிருக்கிறோம்? என்ற கேள்வியானது கருத்து நிறைந்த மதப்பற்றுள்ள ஒன்றாகிவிட்டது. பெரிய கல்விமான்கள் கருத்தரங்குகளில் அமர்ந்து உண்மையை விட்டு வெகுதூரம் அகற்றப்பட்டுவிட்ட போதனைகளை போதித்து ஆதி ஆதரவாளர்களை கல்லறைக்குள் நித்திரை அடையச்செய்கின்றனர்; குருமார்கள் தங்கள் பட்டமளிப்பின் போது

தன்னையே நம்பாத நிர்வாகத்தினரின் உறுதிமொழியில் கையெழுத்துடுகின்றனர்; அநேக காரியங்களின் தரமானது நிலையற்று, சபைகள் தங்கள் திட்டத்தி-ருந்து எவ்வளவு வழி விலகிப் போயிருக்கிறது என்பதையே காட்டுகிறது. ‘உன் மனவிருப்பத்தின்படியே போ, ஒவ்வொரு மனிதனும் வாழ்வதே அவனுக்காகத்தான்’ என்று கூறும் காலமாக இது இருக்கிறது. இவை யாவும் எதில் போய் முடியும் என்று யாருக்கும் தெரியாது. ஆர்வமுள்ளவர்களும் கூட அநேகமாய் அக்கறையின்றி இருக்கின்றனர்.”

சபையின் நடத்தையும், செல்வாக்கும் மட்டும் கடுமையாய் விமர்சிக்கப்படவில்லை, அதன் ஆதாரமான முக்கிய போதனைகளே கூட கண்டனத்துக்குள்ளாகின்றன. உதாரணத்துக்கு, நெடுங்காலமாய் மனிதன் பயத்தினால் கட்டப்பட்டிருந்த (நரக ஆக்கினை) நித்திய ஆக்கினையைக் குறித்த முறையற்ற போதனையானது, சிந்திக்கும் மக்களால் சந்தேகிக்கப்பட்டது. முற்போக்கு கொள்கையாளரின் வளர்ந்து வரும் இந்தக் கருத்தை தடைசெய்யும்படி, குருமார்கள் இந்த நித்திய ஆக்கினை போதகத்தை நிலைநிறுத்தி உறுதிப்படுத்துவதில் மிகவும் அவசரம் காட்டினர்.

மறைதிரு டாக்டர் ஹென்சன், சிக்காகோவைச் சேர்ந்தவர், இந்தக் கருத்தைக் குறித்த தன் எண்ணத்தை வெளிப்படுத்தினார்; இதை கோடிட்டுக் காட்டி செய்தியாளர்கள் குருமார்களை பேட்டிக்கண்டபோது அவர்கள் பொறுப்பற்று உணர்ச்சியற்று ஏளனமாய் இந்த காரியத்தை கையாண்ட விதமானது ரோமானியர்களின் துன்புறுத்தும் மனநிலைக்கு தகுதியானதே என்று கூறலாம். ஆனால், இந்தக் கருத்தை குறித்து உண்மையாகவே எதுவும் தெரியாமலேயே ஏதோ லட்சக்கணக்கான மக்களது நித்திய காரியங்களின் மீது அக்கறை உள்ளதைப் போல உரிமை கொண்டாடுகின்றனர்.

மறைதிரு டாக்டர் ஹென்சன் கூறுவதாவது : “புதிய ஏற்பாட்டின் ஆதேஸ் என்பது மறைமுகமாய் நரகம் என்பதே ; மரணத்தை நாம் நித்திரை என்று அழைத்தாலும் கூட மரணம் என்பது

மரணமே; நரகத்தை நாம் ஆதேஸ் என்று அழைத்தால் கூட நரகம் என்பது நரகமே; நரகம் என்பது உண்மையான ஒன்று, அது கொடூரமான பயங்கரமே. நரகத்தில் சரீரங்களை நாம் உடையவர்களாகவே இருப்போம். சரீரத்தின் உயிர்த்தெழுதல் என்பது இடத்தையும் சரீரப்பிரகாரமான சித்தரவதையும் குறிப்பாக உணர்த்துகிறது. சரீரப்பிரகாரமாய் அது அத்தனை மோசமானது அல்ல. ஆனால், மனவேதனை, மனசாட்சியின் உறுத்தல், எதிர்பார்ப்பு ஆகியவற்றால் ஆத்துமா வேதனைப்படுவது நெளிவது, எரியும் நெருப்பில் புழு நெளிவதைப் போல் இருப்பதே மிகவும் மோசமானதாகும். இந்த பாவிகள் வேதனைப்படவேண்டி இருக்கும். தாகத்தை தணிக்க தண்ணீர் இல்லை, பசியோடு இருப்பவர்கள் பசியாற உணவு இல்லை. இதயத்தை கத்தி உருவக்குத்தும்; மறுபடியும், மறுபடியும் குத்தும்- முடிவில்லாமல், பயங்கரமானது. இதுதான் நரகம், இதை நாம் சந்தித்தே ஆகவேண்டும். சாவானது வாழ்வின் உழற்சியி-ருந்து விடுதலை தரும். ஆனால் நரகத்தி-ருந்து விடிவே கிடையாது.”

டாக்டரது இந்த பிரசங்கமானது என்னவிதமான கருத்தை விளைவித்திருக்கும்? செய்தியாளர் மற்றும் ஊழியக்காரரின் கீழ்க்கண்ட பேட்டியை அடுத்த நாள் காலையில் கண்டு ஒருவேளை ஒருவர் ஒரு முடிவுக்கு வரலாம் :

“நரகத்தைப் பற்றி நீங்கள் என்ன நினைக்கிறீர்கள்? நாம் யாவருமே நமது வழிகளை சரிபடுத்திக் கொள்ளாவிடில் அக்கினி, கந்தகம், உருகிய எஃகு நிறைந்த கட-ல் மூழ்கடிக்கப்படப்போகிறோம் என்றா? என பேராசிரியர் ஸ்விங் (சிக்காகோவில் பிரபல பிரசங்கியர்) என்பவரிடம் ஒரு பத்திரிகையாளர் கேட்டார். அதற்கு பேராசிரியர் ஸ்விங் இதயமே வெடித்துவிடும்படி குலுங்கி, தன் முகம் ஒரு சிறு பள்ளிச்சிறுமியைப் போல் சிவக்கும் அளவுக்கு சிரித்தார். அந்த திறமை மிக்க பிரசங்கியார் சிரித்த வண்ணம் தனது அலங்கார மேஜை மீதும், விளக்கின் மீதும் ஓங்கி அடித்து, முதலாவது இந்த நரகம் என்கிறதான விஷயமும், வருங்கால தண்டனையும் குறித்து நாம் அறிந்தது மிகவும் குறைவே என்று நீங்கள் உணர்கிறீர்கள் என்று நான் எடுத்துக் கொள்கிறேன்.

எனவே, வேதத்திலுள்ளவைகளோடு எல்லாமும் ஒத்துப்போகச் செய்யும்படியாக ஆவிக்குரியவைகளாய் அவைகளை மாற்றி அமைத்து பார்ப்பதை என்னுடைய வழிமுறையாக்கி இருக்கிறேன். எனது கருத்துப்படி பாவத்தின் அளவுக்கு தகுந்தபடி தண்டனையும் வகைப்படுத்தப்படும்; ஆனால், அடுத்த உலகம் ஆவிக்குரியதாகையால், பலன்களும் தண்டனைகளும் கூட ஆவிக்குரியவைகளாகவே இருக்கவேண்டும்.

“மறைதிரு எம்.வி.வேன் ஆஸ்டேல் என்பவர், டாக்டர் ஹேன்சன்னுடைய பிரசங்கத்தை குறித்த ஒரு அறிக்கையை வாசித்தபோது, சிரித்துவிட்டு சொன்னார்: ‘ஏன் அவர் சரியாகத்தான் கூறியிருக்கவேண்டும். சில நாட்களாகவே எனக்கு டாக்டர் ஹேன்சனைத் தெரியும், கண்ணை மூடிக்கொண்டு அவருக்கு ஓட்டு போடுவேன். நாம் யாவரும் ஒப்புக்கொள்வதைப் போல் நரகம் அல்லது தெய்வத்தண்டனைக்கு என்று ஒரு இடம் உண்டு. அது டாக்டர் ஹேன்சன் அவர்கள் கூறியபடி அதற்கே உரிய எல்லா குணநலன்களையும் தனக்குள்ளே ஒன்று சேர்த்ததாய் இருக்கிறது.’

“டாக்டர் ரே என்பவர் டாக்டர் ஹேன்சன் அவர்களின் பிரசங்கத்தை பிரசுரத்தில் பார்த்துவிட்டு தானும் ஹேன்சனைப் போலவே அதே கருத்துக்களை தனக்கும் கருப்பொருளாய் எடுத்துக் கொள்வதாய் கூறுகிறார்.

“கிராண்ட் பசுபிக்கில் வழக்கமான கூடுகையில், சபையின் ஊழியக்காரர்கள் மூடிய கதவுகளுடனும், கடுமையான பாதுகாப்புடனும் கூடி, ஒரே ஒருமாலை செய்தி பத்திரிக்கையின் நிருபரைமட்டும் அனுமதித்துக் கொண்டனர். கூட்டம் முடிந்த போது அந்த நிருபர் கேட்டக் கேள்வி, ‘டாக்டர் பி.எஸ். ஹேன்சனின் நரகத்தைக் குறித்ததான பிரசங்கத்தை படிக்கவோ, கேட்கவோ செய்தீர்களா’ என்பதே.

“சீனாவைச் சேர்ந்த பீகிங்கின் டாக்டர் எச்.டி.போர்ட்டர் என்பவர் மிகவும் ஆர்வமுடைய பார்வையாளராய் அந்தக் கூட்டத்தில் இருந்தார். அவர் அன்று அதிகாலையில் எழுந்து டாக்டர் ஹேன்சனின் சுருக்கமான பிரசங்கத்தை செய்தித்தாளில் வாசித்தார். அவர் கூறியதாவது :

‘எனக்கு டாக்டர் ஹேன்சனைத் தெரியாது. ஆனால், அவருக்குண்டான கருத்து வெளிப்பாட்டில் உண்மை இருக்கிறது. சீனாவில் நான் கந்தகக் கடலையும், உண்மையான சரீர சித்திரவதைகளையும் குறித்து பிரசங்கிக்க மாட்டேன். மேலும், எல்லாமே உண்மையாய் கடுமையான மனக் கவலைக்கும், மன வேதனைக்கும் உரிய இடமாகத்தான் நரகம் இருக்கும் என்றோ பிரசங்கிக்க முடியாது. ஆனால், நான் மிகவும் மிதமான கண்ணோட்டத்துடன், நரகமானது தெய்வ தண்டனைக்கும், சரீர மற்றும் மனவேதனைக்கும் உரியதான இடம் என்று மட்டும் வர்ணித்து பொதுவாக தற்கால ஊழியர்களின் கோட்பாட்டுக்கு உருவம் கொடுக்கும் வகையிலேயே இதை எடுத்துக் கொள்வேன்.’

“போதகர் ஸ்பென்சர் போனெல், கிளீவ்லேண்ட் ஓ வைச் சேர்ந்த மற்றுமொரு புதியவர், டாக்டர் ஹேன்சனின் எல்லா கருத்துக்களையும் ஒப்புக் கொண்டார். அவர் கூறியதாவது, ‘ஒரு காலம் வரப்போகிறது. அப்போது எல்லாருடைய சிந்தனையும் நடுநிலைக்கு கொண்டு வரப்படும் வகையில் நரகத்தை குறித்த ஒரு பொதுப்படையான முற்போக்கு சிந்தனை வரப்போகிறது.’ போதகர் எச்.எஸ்.வில்சன் என்பவர், டாக்டர் ஹேன்சனுடன் ஒத்துப்போவதாக ஒப்புக்கொள்கிறார். போதகர் டபுள்யூ.ஏ.மூர் என்பரும் இதே கருத்துக்களை வெளிப்படுத்துகிறார்.

“மறைதிரு டபிள்யூ. எச்.ஹாம்ஸ் எழுதுகிறார் : ‘டாக்டர் ஹேன்சன் ஒரு மிக ஞானமான பிரசங்கியார், அவர் தன் சொந்த நிலையைப் புரிந்து கொண்டு அதை தெளிவாகவும், குறிப்பாகவும் விளக்கக் கூடியவராகவும் இருக்கிறார். இதன் மூலம் எப்பொழுதும் போல, மக்களுக்கு ஒரு மிகவும் உற்சாகமான பிரசங்கத்தை கொடுத்தார், இதி-ருந்து அவரது நிலை பொதுவாகவே நன்றாகத் தெரிகிறது. மாமிச சரீரத்தைக் குறித்து எனக்கு தெரியாது.’

“உங்களுக்கும் தெரியாதா?”

“இல்லை, ஒரு மனிதன் மரித்து தான் அதை சரியாகக் கண்டுபிடிக்கக்கூடும்.’

“பேப்பிஸ்ட் ஊழியர்கள் நினைப்பதாவது, டாக்டர்

ஹேன்சனின் நரகத்தைப் பற்றியதான பாரம்பரிய பிரசங்கமானது சரியான விஷயங்களை குறித்ததே, இதை காலை நேர கூட்டத்தில் விவாதித்தவர்களும் கூட அன்பாகவே புகழ்ந்து பேசினார். மாலை செய்திகள் பத்திரிகையின் நிருபரும் கூட இந்த பிரசங்கத்தின் அறிக்கையை அநேக ஊழியருக்கு காண்பித்தார். ஆனால் எல்லோருமே இந்த பிரசங்கத்தை ஏற்றுக்கொண்டனர். ஆனால் நான்கு பேர் மட்டும் இதை விவாதிக்கிறவர்களாகவே காணப்பட்டனர். ஞாயிறு பள்ளி ஹெரால்டு பத்திரிக்கையில் மறைதிரு. சி.டி.எவரெட் என்பவர்கூறும் போது டாக்டர் ஹேன்சன் அவர்களால் விவரிக்கப்பட்ட கருத்துக்களை பொதுவாகவே பேப்பிஸ்ட் ஊழியக்காரர்கள் பிடித்துக் கொண்டிருக்கின்றனர். ‘நாங்கள் இந்த உலகத்தின் நித்தியமான மற்றும் வருங்கால தண்டனைகளை குறித்து போதிக்கிறோம். ஆனால், இவரது பிரசங்கத்தில் உண்மையான நரகத்துக்குரிய அக்கினி, கந்தகக்கடல் குறித்து வெகுவாகப் பேசப்படவில்லை’ என்கிறார். நாங்கள் தண்டனை உண்டென்று நம்புவதுடன் அது மிகவும் கடுமையாய் இருக்கும் என்றும் அறிந்திருக்கிறோம். ஆனால், நம்மில் அநேகருக்கு இது எவ்விதத்தில் கொடுக்கப்படும் என்பது புரிந்துகொள்ள இயலாத ஒன்றாய் இருக்கிறது. டாக்டர் ஹேன்சன் கூறுவதுபோல கொடூரமான மனிதர்களுக்கு மட்டுமே நரகம், சரீரப்பிரகாரமான எல்லா தண்டனைகளும், மோசமான மனவேதனையும் கொடுக்கக்கூடியது என்றும், இவ்வித பாவிகள் இதில் கஷ்டப்படவேண்டும் என்று குறிப்பாக உணர்த்தப்பட்டுள்ளது என்றும் நினைத்துக் கொள்கின்றனர். டாக்டர் பெரின் என்பவர் அழுத்தமாக கூறுகிறார், டாக்டர் ஹேன்சன் பிரசங்கிப்பவை எல்லாம் வேதத்தில் காணப்படுவது என்றும், சரியானவையாகவே இருக்கும் என்றும் மறுப்பது பெரும்பாலும் வீணானதே என்றும் கூறுகிறார்.

“மறைதிரு. அம்புரோஸ், ஒரு பழைமையான ஊழியர் இந்த பிரசங்கத்தால் மிகவும் திருப்தியடைந்தார். பாவிகளின் எதிர்கால பாடுகளை குறித்து டாக்டர் ஹேன்சன் கூறிய ஒவ்வொரு வார்த்தையும் நம்பினார். ‘நரகம் என்பதை எப்படி நம்புகிறார்களோ அதை அப்படியே பேப்பிஸ்ட் பிரசங்கிமார் போதிக்கவும் செய்கிறார்கள்’ என்கிறார்.

“மறைதிரு. வுல்பென்டன் கூற்றுப்படி அவர் பிரசங்கத்தின் அறிக்கையை பார்க்கவில்லை. ஆனால், அதில் எதிர்கால தண்டனைக்குரிய நரகத்தைக் குறித்து கூறப்பட்டது எதுவானாலும் டாக்டர் அவர்களுடன் தான் ஒத்துப்போவதாகக் கூறுகிறார். மேலும், பெரும்பாலான பேப்டிஸ்ட் ஊழியக்காரரும் கூட இதே கண்ணோட்டத்தையே பிடித்துக் கொண்டிருக்கின்றனர். அதிலும் வெகுசிலர் இந்த கடுமையான சம்பிரதாயப்படியான நரகத்தின் காரியத்தை நம்பாதவர்களாக இருந்தார்கள்.

“நிருபர் சேகரித்த விஷயங்களில் கூறக்கூடியது ஒரு கேள்வி எழும்பி அது ஒரு பிரச்சனையாக வேண்டுமா என்பது பேப்டிஸ்ட் ஊழியக்காரர் டாக்டரின் இவ்வித பழங்கால சம்பிரதாயமான நரகத்தின் விவாதத்துக்கு ஒத்துழைப்பதில் பின் வாங்குகிறவர்களே அல்ல.”

தங்களுடையவர்களின் நித்திய சித்திரவதை, ஏதோ அற்பமான ஒரு காரியம் போலவும், பொறுப்பற்ற கே-யுடன் விவாதிக்கக்கூடியதாகவும், மதகுருமார்கள் தங்கள் கருத்தை விவரிப்பதுடன், எந்த சிறிய ஆதாரமோ அல்லது வேத ஆராய்ச்சியோ இல்லாமலேயே இது தான் சத்தியம் என்று அறிக்கையிடுகின்றனர். இந்த உத்தேசமான கொடூரத்தை உலகம் கவனித்து இந்த விஷயத்தில் தன்னுடைய சொந்த முடிவுக்கே வருகிறது.

குளோப் டெமாக்ரேட் கூறுவதாவது : “அமெரிக்கன் டிராக்ட் சொசைட்டி, நியூயார்க்கி-ருந்து நற்செய்தி வருகிறது. கடந்த 50 வருடங்களாக சிந்தனைக்கு தீனியை கொடுக்கிறது. அத்துடன் மதத்தையே முழுவதுமாய் மறுபடியும் புரட்டிப்பார்க்கிறது. உண்மை என்னவெனில், உலகம், சென்ற தலைமுறையின் வசதிக்கேற்றபடி மிகவேகமாக வளர்ந்துவிட்டிருக்கின்றது. அது இருக்கிற வெகுசில ஸ்திரமான மனிதர்களின் சக்திக்கும் மீறி, எந்த விளைவையும் ஏற்படுத்த இயலவில்லை. சபையும் கூட உலகத்துடன் சகிப்புத்தன்மை, மனிதநேயம், மன்னிப்பு, ஈகை மற்றும் இரக்கம் குறித்து பிரசங்கித்துக் கொண்டே மிக சௌகரியமாக நடைபோடுகிறது. இவை எல்லாம் ஒருவேளை தவறாகவே

இருக்கலாம். மேலும், இந்தப் போ-த்தனமான தீர்க்கதரிசனங்கள் யாவும் நமக்கு படிக்கவும், தொடர்ந்து விசுவாசிக்கவும், சரியான ஒன்றாகவே இருந்தாலும் மக்கள் அதை செய்வதுமில்லை; பிற்காலத்தில் செய்யப்போவதுமில்லை.”

வேறு ஒரு பத்திரிகை கூறுவதாவது, டாக்டர் ரோசிடர் டபிள்யூ, ரேமண்ட், அமெரிக்கன் போர்ட் ஆஃப் பாரின் மிஷினுக்கு பொருளுதவி செய்வதை எதிர்த்து கொஞ்சம் ஆவேசமாகவே கூறுகிறார். “தேவன் அன்பு செலுத்தாத, வெறுக்கிற புறமத கொள்கைகளை நம்புகிற ஊழியக்காரரைதாங்கி ஆதரிப்பதற்கு நான் எடுத்துக்கொள்ளும் வேதனையோடான சகிப்பில் அமெரிக்க போர்டுக்கு செல்வதில் மிகவும் சோர்ந்து போய்விட்டேன். இந்த வெறுக்கத்தக்க செய்தியை பரப்புவதற்கு இனிமேல் சல்-க்காசு கூட தரப்போவதில்லை. என் பணத்தைக் கொண்டு இந்த போதனையை பிறர் மனதில் பதிய செய்ய அனுமதிக்க மாட்டேன். தேவன் அன்புடையவர் என்பதே நற்செய்தி, ஆனால் இதை இந்த மனிதர் சுவாரசியமற்ற ஒன்றாக்கிவிட்டு புறசமயத்தார் மேல் தாங்கமுடியாத கொடுமையான பளுவை ஏற்றி அதை கட்டாயப்படுத்தவும் செய்யவும், இது போன்ற கொடியவர்களை நாம் போஷிக்கவேண்டும் என்கின்றனர். உங்கள் முன்னோர்கள் நரகத்துக்கு போய்விட்டனர் என்று போதிப்பதற்கான எந்த உதவிகளையும் நான் கொடுக்காமல் இருப்பதே என்னுடைய உண்மையான கிறிஸ்தவ கடமையாக இருக்கிறது.”

ஆகவே தான் தற்கால காரியங்களின் முறைமைகள் மக்களின் கருத்துக்கு எதிரே தத்தளிப்பதை நம்மால் காணமுடிகிறது. இவையாவும் தூக்கியெறியப்பட்ட முன்குறிக்கப்பட்ட நேரம் வந்துவிட்டது. உலகத்தின் நியாயாதிபதி மனித நியாயம் என்னும் தூக்குக்கோலை உயர்த்துகிறார். சத்தியம், நீதி ஆகியவற்றின் முக்கியத்துவத்தை சுட்டிக்காட்டி, அதிகப்படியான ஞானஒளியை திருப்புகிறார். கிறிஸ்தவ உலகின் வெறுமையான, கே-க்குரிய, போ-யான வெளித்தோற்றத்தினை குற்றப்படுத்தும் தமது தீர்மானத்தைக் குறித்த நியாயத்தை சோதித்து நிரூபிக்கும்படி உலகத்தை அழைக்கிறார். படிப்படியாய் ஆனால் தீவிரமாய் உலகம்

அந்த சோதனையை ஆரம்பித்திருக்கிறது. முடிவில் யாவரும் ஒரே தீர்மானத்திற்கு வருவார்கள். ஒரு எந்திரக்கல்லைப் போன்று, பாபிலோன் குழப்பங்களின் மாபெரும் நகரம், தன்னுடைய பிரஸ்தாபமான சமூக, சமய அதிகாரங்களுடன் தனது செருக்கான கௌரவத்துடனும், சம்பத்துடனும், பட்டங்களுடனும், செல்வாக்குடனும், கனத்துடனும், வீணான மகிமையுடனும், சமுத்திரத்தில் தள்ளப்படும் (கட்டுக்கடங்காத ஜனங்களாகிய ஆர்ப்பரிக்கும் கடல்). அது இனி எழும்புவதில்லை. வெளி 18:21; எரே 51:61-64

அவளது அழிவு முழுவதும் புறஜாதியாரின் காலங்கள் (1915) எனப்படும் முன்குறிக்கப்பட்ட காலத்திற்குள்ளாகவே நிறைவேறி விடும். இவ்விதமான நெருக்கடிக்கும், புறக்கணிப்புக்கும் இசைவான காரியங்கள் மிகவேகமாக முன்னேறி வருகிறது. சோதனை இன்னும் முழுவதுமாய் முடியாவிடினும், ஏற்கனவே அநேகரால் இந்த அவளது தீர்ப்பைக் குறித்த கையெழுத்தை வாசிக்க முடிகிறது. “தராசிலே நிறுத்தப்பட்டு குறைவாய் காணப்படுகிறாய்.” மேலும் மேலுமாக இந்த பயங்கரமான பாபிலோனாகிய கிறிஸ்தவ உலகின் அழிவு, சீக்கிரத்தில் உணரப்படும். அவளை உயர்த்தி தாங்கிப்பிடித்த பழைய மூடநம்பிக்கைகள் யாவும் வேகமாய் அகற்றப்படுகின்றன. இதுவரை பயபக்தியுடன் கடைபிடிக்கப்பட்டு வந்த பழைய சமய கோட்பாடுகளும், சமுதாய சட்டங்களும் தற்போது தைரியமாய் கேள்வி கேட்கப்படுகின்றன. அவர்களது முரண்பாடுகள் சுட்டிக்காட்டப்படுகின்றன. மிகவும் தெளிவாய் தெரியும் அவளது தவறுகள் ஏனெனப்படுகின்றன. திரளான மக்களின் சிந்திக்கும் போக்கானது எவ்விதத்திலும் வேதசத்தியத்தை குறித்தோ அல்லது சரியென்று தோன்றுகிறதை குறித்தோ கிடையாது. ஆனால், நம்பிக்கை துரோகத்தை குறித்தே ஆகும். நம்பிக்கை துரோகம் என்பது அளவுக்கு மிஞ்சி பேர் சபைக்கு உள்ளேயும், வெளியேயும் காணப்பட்டது. தேவவார்த்தையானது கிறிஸ்துவின் சபை என்று சொல்-க்கொள்ளும் இடத்தில் வாழ்வுக்கு வழிகாட்டியாகவும், விசுவாசத்தின் ஆதாரமாகவும் இருக்கவில்லை. மனித தத்துவங்களும் கோட்பாடுகளும் அதன் இடத்தை

பிடித்திருக்கின்றன. மேலும், முன்பு ஏற்றுக் கொள்ளப்படாமல் இருந்த புறமத்தவரின் விசித்திரமானவைகள் கூட தற்போது மிகவும் செழிப்படைய தொடங்கிவிட்டன.

இந்த மாபெரும் பேர் சபையில் வெகுசிலரே விழித்து நிதானமாய் சபையின் வருந்தத்தக்க நிலையை உணரக்கூடியவர்களாய் இருக்கிறார்கள். சபையின் எண்ணிக்கை மற்றும் பொருளாதார வலுவையும் தவிர, பூஜைகளின் பிரசங்க மேடையும், இருக்கைகளும், உலகத்தின் ஆவியால் மிகவும் நச்சுப்படுத்தப்பட்டு, தெளிவாய் சிந்திக்கவும் முடியாதபடி ஆகியிருக்கிறது. மிகவும் சுதந்திரமாய் வெளிக்கருத்துக்களை கிரகித்துக் கொண்டு, தன் ஆவிக்குரிய வீழ்ச்சியைக் கூட பேர் சபை உணரமுடியாமல் போய்விட்டது. ஆனால், எண்ணிக்கையிலும், பொருளாதாரத்திலும் பின்னடைவு ஏற்பட்டிருப்பது தெளிவாய் உன்னிப்பாய் உணரப்படுகிறது. சபையின் நிறுவனங்களின் நிலையான சொத்துக்கள் யாவும் தற்கால வாழ்வின் விருப்பங்களுடனும் செழுமையுடனும், மனமகிழ்ச்சியுடனுமே பிணைக்கப்பட்டிருக்கிறது. மேலும், இவைகளை தற்காத்துக்கொள்ள உலகை மதம் மாற்றுவது தனது தெய்வீக அர்ப்பணிப்பு என்று நம்பப்பட்டு வருகிறதை ஒரு பொய்யான தோற்றமாய் காட்டவேண்டிய கட்டாயத்தில் இருக்கிறது. சபையின் இவ்வித பிரயாசங்களின் வெற்றியின் அளவை வருகிற பாகங்களில் நாம் கவனிக்கலாம்.

இவ்விதமாக, உலக அரசாங்கத்தில் பாபிலோன் தன்னுடைய செய்கைகளுக்காக நியாயசனத்தின் முன் பதில் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. இதனை சங்கீதக்காரர் எத்தனை அழுத்தமான தீர்க்கதரிசனத்தால் இந்த அத்தியாயத்தின் தொடக்கத்தில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார் என்பதை மறுபடியும் கவனத்திற்கு கொண்டுவரலாம். தேவன் இத்தனை நூற்றாண்டுகளாய் மௌனமாய் இருப்பதும், அதே சமயம் தீமையானது தேவனுடைய உண்மையுள்ள பரிசுத்தவான்களை பலவகையிலும் உபத்திரப்படுவதும் சம்பவிப்பதால் தேவன் இவைகளை கவனிக்கத்தவறிவிட்டார் என்று எண்ண வேண்டியதில்லை. ஆனால்

தீர்க்கதரிசியின் மூலம் அவர் உரைத்த அந்தக்காலம் வந்துவிட்டது. அவர் கூறியிருப்பதாவது, “ஆனாலும் நான் உன்னைக் கடிந்துகொண்டு அவைகளை உன் கண்களுக்கு முன்பாக ஒவ்வொன்றாக நிறுத்துவேன்.” (சங் 50:21) எனவே, விழித்திருந்து இந்நாட்களில் சரியான வழியில் நடப்பவர்கள் இந்த பயங்கரமான மிகமுக்கியமான காரியங்களை கூர்ந்து கவனித்து தீர்க்கதரிசனங்களும் நிறைவேறுதலும் எத்தனை நேர்த்தியாய் ஒத்திருக்கிறது என்பதை பார்க்கலாம்.

அ அ